

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 21 / CDSI / 29.10.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\21CDSI\

Fitxer 21CDSI1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 21, dimecres 29 d'octubre de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 21 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Agustí Colomines i Companys](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del director general de Migracions i Refugi davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la planificació i el pla de govern de la Direcció General (tram. 357-00373/15).
2. Compareixença d'una representació de la Fundació Maria Prats davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre el projecte artístic, cultural i inclusiu de la Fundació (tram. 357-00371/15).
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti l'Informe de l'estat de l'educació social a Catalunya 2023 (tram. 356-00963/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen a càrrec infants o altres persones amb autisme (tram. 356-00999/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença del director general d'Autonomia Personal i Discapacitat davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen a càrrec infants o altres persones amb autisme (tram. 356-01000/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença de la directora general de Serveis Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen a càrrec infants o altres persones amb autisme (tram. 356-01001/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen a càrrec infants o altres persones amb

autisme (tram. 356-01002/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Cuidando de Ti davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la missió i les activitats de l'entitat (tram. 356-01021/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia - Centre per la Defensa dels Drets Humans davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti l'informe "Violència i abandonament institucional vers les persones migrants" (tram. 356-01071/15). Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió Catalana d'Acció pel Refugi davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti el seu anuari sobre la situació de l'asil (tram. 356-01073/15). Ester Capella i Farré, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Proposta de resolució sobre la defensa dels drets de les persones de talla baixa (tram. 250-00323/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 166, 37; esmenes: BOPC 211, 24).

12. Proposta de resolució sobre el reconeixement dels drets de les persones de talla baixa (tram. 250-00711/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 291, 6; esmenes: BOPC 335).

13. Proposta de resolució sobre l'abordatge del trastorn de l'espectre alcohòlic fetal (tram. 250-00381/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i

votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 184, 43; esmenes: BOPC 242, 22).

14. Proposta de resolució sobre la conversió de places de la residència per a gent gran Nostra Senyora de Ribera, a la Pobla de Segur (tram. 250-00392/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 184, 57; esmenes: BOPC 242, 23).

15. Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació del Reial decret legislatiu 8/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social (tram. 270-00003/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Ca, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya . Nomenament de la Ponència (Text presentat: BOPC 206, 51).

La presidenta

Bon dia. Si us sembla bé, començaríem la comissió. I començaríem directament amb les compareixences. I després ja faríem les votacions per sol·licituds de PR.

La lletrada

Tenim substitucions, presidenta.

La presidenta

Sí, Partit Socialista?

Una diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Sí, la diputada Rocío García substitueix el diputat Guillem Mateo. Seran uns quaranta minuts, en principi. Ell s'incorporarà després. I la diputada Imma Ferret

Fitxer 21CDSI2

substitueix la diputada Susana Martínez.

La presidenta

Perfecte. Sí, la Najat.

Najat Driouech Ben Moussa

Bon dia, presidenta. Nosaltres, el diputat Carles Campuzano substituirà la diputada Tània Verge durant tota la comissió.

La presidenta

Molt bé, d'acord. Sí, Grup Parlamentari de Junts?

Una diputada del Grup Parlamentari de Junts

Presidenta, el diputat Isaac Padrós el substituirà la diputada Mònica Sales durant el debat de les propostes de resolució. Gràcies.

La presidenta

La resta, tot igual. Perfecte. Fem entrar el director general.

(Pausa breu.)

**Compareixença del director general de Migracions i Refugi davant
la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre la
planificació i el pla de govern de la Direcció General**

357-00373/15

Donem la benvinguda al director general de Migracions i Refugi, el senyor David Moya Malapeira, que ve acompanyat del senyor Pere Cortada i la senyora Guadalupe. El senyor Pere, responsable de l'Àrea de Planificació i Programació i Suport de Territori, i la senyora Moreno és la subdirectora de la Direcció General de Migracions i Refugi. Benvinguts. Teniu vint-i-cinc minuts. Després cada grup parlamentari intervé cinc minuts per poder fer preguntes i reflexions i, de nou, al final teniu deu minuts. Si teniu alguna presentació...

(Veus de fons.)

Tens el temps aquí davant la pantalla...

(Veus de fons.)

D'acord?

El director general de Migracions i Refugi (David Moya Malapeira)

Molt bé. Doncs, en primer lloc, voldria agrair l'oportunitat d'explicar el pla de govern i les línies d'acció d'aquesta direcció general, i tenir l'oportunitat de fer-ho dins de la Comissió de Drets Socials i Inclusió.

Voldria començar fent una reflexió que, per òbvia, potser no caldria, però que crec que emmarca una mica el tema que aquí ens ocupa. El fenomen migratori és complex, no descobreixo res, és complex. La gestió del fenomen migratori és el fruit d'un equilibri difícil entre interessos molt diversos, i a vegades en tensió, i també és cert, igualment, que hi ha factors i forces que el causen, el modulen i influeixen, i a vegades algunes d'aquestes forces no són sempre evidents ni, en un món globalitzat, són totes a l'abast de les administracions. La globalització dels mercats de treball, etcètera, poden ser elements que constrenyen la capacitat dels estats i de les administracions d'influir, condicionar i modular directament les migracions. Això crec que és evident. Tots ho sabem, però volia subratllar-ho. També vull subratllar que, sobre el fenomen migratori i el refugi, diverses administracions concorren amb competències molt diferents. I pel que toca a la nostra administració, la que aquí represento, la Generalitat té unes competències molt determinades. Per tant, ja adverteixo que, si hi ha alguna intervenció que apunta a qüestions, no la defugiré, però vull remarcar que tenim les competències que tenim i d'aquestes soc responsable, però de les altres no. Podem comentar-les, podem parlar del grau d'interactuació que podem tenir-hi, però no són directament responsabilitat nostra, encara que segurament voldríem poder tenir més capacitat de gestionar-les.

Apunto algunes dades clau que també segur que són de coneixement de tots i de totes. El 2025, Catalunya ja comptava amb més de vuit milions d'habitants. En aquests moments, el creixement vegetatiu de la població autòctona, nativa, és negatiu, però fruit de les migracions en els últims anys tenim cohorts de persones que arriben i han permès aquest creixement. Si recordeu, hem passat de la Catalunya dels sis milions fa uns quants anys a la Catalunya dels vuit milions. Una part important d'aquest creixement poblacional és per persones estrangeres. En aquests moments en tenim 1,5 milions, el divuit per cent, i tenim ja un creixent

nombre de persones naturalitzades o nacionalitzades –com preferiu anomenar-les– a un ritme raonable però estable i creixent. Fins i tot, la composició de les persones que estan adquirint la nacionalitat ara és molt més equilibrada que fa quinze anys. Perquè atesos els requisits d'accés a la nacionalitat, ara el perfil és més divers que no fa uns anys, que era un perfil més de persones sobretot de Llatinoamèrica, que, com bé sabeu, tenen l'accés a la nacionalitat per una via més curta de residència. Ara ja hi ha uns perfils més diversos. Això és a la vegada una oportunitat, l'accés molt més inclusiu a la nacionalitat i més diversificat.

Tinc algunes dades sobre entrades irregulars. No és una competència nostra, però és evident que l'entrada és un element important en la configuració de les polítiques. Si bé a l'Estat espanyol ha tingut entrades molt importants en els darrers anys, sembla que es van reduint progressivament les entrades irregulars pel que seria la frontera sud. Progressivament. I en això ens alineem amb les polítiques europees, amb altres països que ens indiquen que hi ha hagut un descens des de 2023 d'un 27 per cent a tota la Unió Europea. A Espanya, també, en el que va de 2025, hi ha hagut un descens. Es parla d'un quaranta per cent menys d'entrades irregulars, sobretot per la frontera sud, i això és una tendència que podem trobar també a Itàlia, Alemanya, etcètera.

A Catalunya, el 2024 hi havia ja 480.000 persones amb residència de llarga durada, de més de cinc anys, i d'això ens n'hem de congratular, perquè vol dir que tenen l'estatut d'estrangeria més estable, més consolidat. I prop de 220.000 en residència temporal, que són estatuts que tenen menor estabilitat, s'han d'anar renovant. Arran de la reforma del reglament d'enguany, aquest estatut i aquest canvi de temporalitat s'escurça a un i quatre anys. Per tant, això creiem que tindrà un efecte de major estabilitat en el mitjà termini.

Hi ha un nombre de persones irregulars que és difícil d'establir. No tenim una comptabilització o un registre oficial d'aquestes. Partim d'algunes de les dades que ens dona el govern central, que sí que ho ha estimat en el procés d'aprovació del Reglament d'Estrangeria. És evident que hi ha un nombre sensible de persones irregulars a Catalunya que ens preocupa molt.

En diversitat d'orígens –torno a apuntar a algun fet que és conegut per tots–, a les estadístiques, que curiosament només registren la mare, més del quaranta per cent dels naixements són de mare estrangera. Jo hi afegiria que si no comptabilitzem el pare estranger, ens perdem també un element. O comptabilitzem quin dels dos pares pot ser nacional. Però, en tot cas, si quaranta per cent dels naixements són de mare estrangera, podem suposar que hi han molts més naixements –jo diria dos de cada tres– que tenen algun component estranger a la família. Per tant, entrem en un període en què el jovent, la Catalunya del futur, serà fortament barrejada. Ja ho és, si ens passegem per les escoles del país, però ho continuarà sent. Concretament, de 53.000 nascuts el 2024, 20.000 ja eren de mare estrangera. I insisteixo que és una comptabilització només de la mare. Per tant, ens perdem una part de la pel·lícula si ens fixem només sobre la condició d'estranger. Per tant, si l'altre és espanyol, doncs segurament també tindrà la nacionalitat el fill per raó de ius sanguinis. Serà un espanyol d'origen.

Volia també contextualitzar una mica les dades, perquè tendim que les percepcions ens superin. Parlem d'allau, d'onada migratòria, etcètera, i és evident que hem crescut molt en immigració. Aquest és un dels grans temes transversals avui, però vull recordar que entre els 50 i els 70 hi va haver també una població catalana que va passar de tres a sis milions de persones. És a dir, que es va multiplicar per dos o un creixement del cent per cent. Entre el que va entre 2000 i 2025, hem passat de sis a vuit milions. No tots aquests dos milions són només persones estrangeres, però això és un trenta per cent, un vint-i-cinc per cent? Per tant, és un creixement molt significatiu, però no és el creixement que ha viscut Catalunya en altres èpoques ni en altres moments. Sense que això vulgui dir que hem de minimitzar el fenomen. El fenomen és important, és estructural i és consubstancial a la Catalunya del present i del futur, però també cal dimensionar-lo i dimensionar-lo també en el temps. Les fotos *finish* preses en un segon concret no ens donen la imatge d'un procés més llarg en el temps, sobretot quan ens mirem la integració. És un fenomen que a l'entorn europeu i occidental hi és molt present i no és nova ni estranya la migració cap a països econòmicament desenvolupats, més si després de la covid hem arribat en uns pocs anys a tenir unes taxes d'atur dos punts per sota de la mitjana de l'Estat espanyol, un vuit per cent. És clar, això ho fa un país atractiu per a la migració laboral

o amb oportunitats laborals, especialment si en alguns sectors comença a albirar-se una manca de mà d'obra. Això, òbviament, és un factor d'atracció. Això no vol dir que aquest vuit per cent d'atur estigui mal distribuït. Després ho comentarem, però és de tots conegut que aquest vuit per cent, si el descomponem, entre la població estrangera és el doble, és d'un quinze per cent, i en la població nacional és d'un sis. Vol dir que aquí hi haurà alguns elements que voldria posar sobre la taula.

Però si entrem justament en això, voldria dir que la població estrangera té una composició molt plural. Venen des de perfils molt alts de professionals fins a perfils amb una formació molt menor, però jo no focalitzaria... Tot i que estem a la Comissió de Drets Socials i és el nostre espai d'interès –el focus d'interès són les persones més vulnerables–, però voldria cridar l'atenció que perquè aquí aquest sigui el nostre focus i el centre del nostre interès, no tota la migració són persones vulnerables, ni tota la migració són persones amb una baixa qualificació. Al contrari, les dades ens diuen que la qualificació de les persones estrangeres, bé és cert que amb alguns diferencials territorials, ens mostren que està venint gent amb una edat i una formació que a vegades superen la mitjana. L'Observatori de les Migracions de Barcelona ens ha apuntat recentment dades que apunten a dos o tres punts més de formació mitjana de les persones que venen de fora respecte a les autòctones. Per tant, vull trencar aquí aquesta idea molt establerta i molt consolidada que la migració que ve no és qualificada. Potser no està ocupada en els llocs de la seva qualificació, però en termes generals té una qualificació superior a la de les ocupacions que haurien d'atreure-les. I, a més a més, en les últimes dades laborals és veritat que les oscil·lacions trimestrals s'han de neutralitzar, però apunten a uns certs canvis de tendència. Veurem que aprofundeixen això. Reducció de sectors d'ocupació com l'ocupació en el servei de casa, de neteja o de cures, disminució en el sector hostaleria... Però és veritat que són dades trimestrals. Per tant, veurem les tendències. I, en canvi, hi ha un canvi de tendència amb creixement en àmbits TIC, en certificats professionals, funcionaris, científics. Perdó, he dit funcionaris i volia dir altres funcions altament qualificades, com espais d'alta qualificació financera, etcètera. Són tendències, però volia una mica trencar la llança també per dir: escolteu, la migració no és tota igual. Què ens preocupa aquí? Ens preocupa la més vulnerable, però les migracions tenen un component... Per exemple, les

estadístiques del ministeri ens indiquen que, si bé hi ha una sobrerrepresentació en ocupacions de baixa qualificació, un 56,6 per cent, el nivell educatiu és mitjà-alt, el 33,4 per cent de la població ocupada té estudis superiors, 33,4. Això ens posa alguns deures també si volem aprofitar tota aquesta capacitat que no estem sabent activar bé. I aquí podem analitzar quines són les causes que no puguem activar bé tota aquesta capacitat que tenim en el nostre país.

Fitxer 21CDSI3

Apunto un parell de coses més i ja està. Primer, dues idees també molt consolidades. No hi ha un nexa causal entre delinqüència i immigració. No s'ha demostrat com a tal, no és inherent a la immigració i una major delinqüència. D'acord? Podem tenir alguna població reclusa superior a la mitjana. No hi ha aquesta correlació, no existeix això. El director general Trapero ja ho ha explicat en altres contextos, però no hi ha aquesta correlació. Pot haver-hi, òbviament, en alguns àmbits de delinqüència una presència major de delinqüents d'origen estranger. Hi pot ser, normalment vinculada a la delinqüència de supervivència o d'exclusió social. Però, això és més d'Interior, però volia també deixar-ho clar.

I en relació al consum de serveis socials o a l'ús desproporcionat dels serveis socials, dos o tres idees. L'ingrés mínim vital l'utilitzen en un 83 per cent espanyols, no estrangers. Per tant, aquí la correlació entre població estrangera i ús de l'ingrés mínim vital és menor. Aporten el deu per cent de la Seguretat Social i en consumeixen l'u per cent. Aporten el deu i consumeixen l'u. I en sanitat, molt menys, en consumeixen. Per què? Doncs òbviament, perquè el gruix del consum de la salut és en els estadis finals de la vida, que és quan és més car el sosteniment dels serveis i la població estrangera majoritàriament està en unes franges entre 35 i 44 anys.

Per contra, per contra, estan més exposats a l'atur. Com apuntava abans, un quinze per cent de població estrangera versus un sis per cent de la població autòctona. Per tant, aquí hi ha un espai encara a recórrer per a una plena equiparació. Tarden més en equiparar-se salarialment, fins i tot en residències. Hi ha un estudi de Fedea que indica que la progressivitat en igualtat de formació i ocupacions, l'equiparació salarial

i de condicions laborals tarda molts anys respecte als autòctons. Hi ha una exposició, en els grups que aquí ens interessin, en aquesta comissió, una exposició més gran a la pobresa. De mitjana, els salaris són cinc-cents euros menors. L'abandonament escolar, i això ens preocupa moltíssim –segurament a la Comissió d'Educació és un dels grans temes, però a nosaltres també ens preocupa molt–, és el 31 per cent versus l'11 dels nadius. Això vol dir que tenim un repte molt gran en activar tota aquesta població, les segones oportunitats, etcètera. Hi ha una bretxa clara en els estudis superiors. El nombre de persones sense llar amb component estranger és set vegades i mitja més gran que en el cas dels autòctons. I el divuit per cent viu en cases sobreocupades. Què vull dir amb tot això? Res que no sapiguem, però dono algunes xifres per indicar que l'arribada de persones estrangeres, sobretot en els primers estadis de la seva arribada, és una arribada que implica un pas per condicions de vulnerabilitat i de precarietat molt gran. I aquest peatge es tradueix en una exclusió social. Per tant, aquest ha de ser el focus o hauria de ser el focus.

I, bé, acceleraré una mica. Si voleu us donaré algunes dades després, quan fem un intercanvi d'idees, sobre accés al treball i la importància de ser el 42 per cent de la franja *prime* d'ocupació. La immigració és ja el 42 per cent de la franja que arriba entre els 25 i els 44 anys, que és la més productiva en el mercat laboral. I en una altra clau, dades del ministeri apunten –de l'Observatorio Oberaxe i la Universitat Autònoma de Madrid– indiquen que, per contra, el racisme també té un cost. La discriminació de les persones estrangeres pot arribar a un 1,3 del PIB, 17.000 milions. Disset mil milions per què no tenim polítiques suficientment afinades o perquè hi ha accions o actors fora de l'àmbit de les polítiques públiques que dificulten l'equiparació o la igualtat de les persones estrangeres. Doncs això té uns costos. Segurament és molt més complexa la batalla contra la discriminació, però si utilitzem aquest paràmetre, que és bastant utilitarista, ens dona també algun element.

Si passés de les dades als reptes –i veieu que estic fent una intervenció molt superficial, no puc aprofundir amb més dades, en llenço algunes només–, hi ha, òbviament, un repte. I és que si volem treballar la integració, hem de saber, també, i és evident, quantes persones entren, quantes persones s'estableixen al país i hem de poder millorar la gestió de l'entrada. Això és un dels grans reptes per a tots els països occidentals, perquè, com us deia abans, els estats o fins i tot la unió d'estats

—com és la Unió Europea— són actors importantíssims, però no són els únics actors en els fluxos migratoris, no. Llavors, a vegades, per molt que facis algunes polítiques de control migratori, no sempre són exitoses. Són influents, condicionen i modulen, però no sempre són exitoses. En aquesta batalla o en aquest repte, en aquest procés de millorar la gestió dels fluxos migratoris, hi ha moltes maneres d'abordar-los, però jo crec que s'està produint un procés dins de la Unió Europea d'intentar millorar la gestió de les fronteres migratòries. Aquí el pacte europeu juga un paper central, però també el fet que l'Estat espanyol és frontera exterior té una incidència important. Per tant, com a repte per nosaltres. Com us apuntava abans, és veritat també que ja van descendint progressivament les entrades des de fora de la Unió. Per tant, jo crec que això s'ha de continuar sostenint perquè puguem gestionar millor, amb millors condicions, de manera més gradual, la integració.

Un altre repte que per a mi és important és connectar millor el refugi i l'atenció humanitària amb els mecanismes que tenim a l'Estat, però també a la resta d'administracions, i en particular a la Generalitat i les administracions locals, per assegurar la millor integració i autonomia de les persones. Cal fer un millor acompanyament, d'acord? Perquè les persones que venen refugiades de vegades no accedeixen a tots... Hi ha un desencaixament entre els temps que necessiten per integrar-se i gaudir de plena autonomia i desenvolupar-se plenament amb els que les administracions hem posat sobre la taula per fer els processos d'autonomia. Cada procés d'autonomia és individual. Ho hem vist en el cas d'Ucraïna, que s'han muntat uns dispositius específics per acollir les persones d'Ucraïna, però un cop acaben, algunes persones necessiten uns acompanyaments addicionals. I això és un repte, perquè hauríem de treballar o hem de treballar per connectar millor refugi i integració, acollida i integració.

Penso també, que hem de pensar quan aquí estem discutint sobre els serveis públics i sobretot els serveis socials, hem de pensar en el seu redimensionament, atès que hi ha més població. Això és més que evident: el que serveix per a sis milions no pot servir per vuit. Aquest redimensionament és tot un repte, però també hauríem de pensar en la millora de l'efectivitat per la inclusió. Aquí hi ha moltes fórmules. Una és excloure gent de l'accés a determinades prestacions. L'altra és repensar una mica les prestacions perquè siguin més inclusives. Alguns d'aquests debats ja estan aquí

en aquesta mateixa comissió. Jo crec que aquest és el camí. Hem de continuar i aprofundir en aquest camí perquè els instruments de l'estat social siguin més inclusius. En aquest punt torno a donar-vos una dada, que abans no he donat, però que per a mi és molt important i ens ha de fer reflexionar bastant. L'Observatori d'Immigració de Barcelona assenyala que la utilitat dels serveis i prestacions de l'Estat de benestar quan s'apliquen a autòctons –nacionals, nadius, si voleu, que tenen nacionalitat– i s'apliquen estrangers, operen de manera molt diferent. Hi ha gairebé quaranta punts de diferència en modular, en reequilibrar la situació d'origen de les persones. És a dir, que els mecanismes que tenim en marxa actualment a l'estat de benestar són quaranta punts efectius en els nacionals, però són quaranta punts menys efectius en els no nacionals. Aquí vol dir que els mecanismes de redistribució i d'equiparació de les persones estrangeres no estan funcionant bé. Per què? Doncs perquè alguns n'estan exclosos. N'hi ha dos, per exemple, que no operen i són grans mecanismes redistributius. Un és la jubilació. Un altre són els mecanismes de desocupació, l'atur. És clar, les persones, per exemple, irregulars, a priori no accedeixen a l'atur i, per tant, aquests mecanismes de reintegració en l'estat social, d'equiparació, d'equitat, no funcionen bé, però n'hi ha d'altres que encara tenen unes barreres importants. Per exemple, l'accés a la dependència requereix cinc anys de residència prèvia. És clar, això fa que moltes persones que són dependents no hi puguin accedir. I bé, amb això hi hem de reflexionar perquè hi ha un gruix de persones que això li provoca un efecte desestabilitzador. I això pot suposar que hi hagi un recurs a altres prestacions socials a les que sí que tenen accés perquè són població d'alt risc d'exclusió i ens podem trobar que ocasionalment els estrangers siguin més usuaris o més beneficiaris de determinades prestacions socials molt lligades a l'exclusió perquè no tenen accés a altres recursos. Crec també que tenim un repte en millorar el nexa entre un mercat laboral molt canviant i una població estrangera que ve de fora, o la que ja tenim aquí, perquè hi hagi un encaix, una sincronització millor. I això és tot un repte, perquè el mercat laboral és molt canviant i té necessitats molt diverses i la població, tant de fora com la que tenim aquí dins, que té aquestes taxes de desocupació, ens permetria una trajectòria molt més productiva, molt més efectiva, però quadrar això, optimitzar-ho és tot un repte, però es pot fer.

I hem de millorar l'acollida. Hem de millorar l'acollida i la integració de les persones, pensant potser no a curt termini, sinó amb mirades més a llarg termini. Jo crec que l'acollida és un mecanisme a curt, perquè tots sabem que les persones que arriben quan abans entrin en programes d'acollida o siguin acompanyades en la seva primera arribada, la intervenció precoç optimitza els resultats de la integració més tard, però també és cert que no podem mirar-nos el procés d'integració com una cosa que es fa en un, dos o tres anys. La integració es produeix en un període molt més llarg. I aquí voldria també apuntar que a vegades sobre la integració hi ha percepcions molt diferents, entre la societat d'acollida però també entre les persones migrades. De vegades, les persones migrades s'adonen del seu nivell d'integració quan han tornat a l'origen, tornen a venir cap aquí, acaben de prendre decisions i acaben de veure que ja formen part d'un món del qual potser no havien acabat de desconnectar d'origen. És el típic dilema que, recordant el Paco Candel, parlava d'altres migracions, quan se'n tornaven a casa i deien, ostres, «*tu eres el catalán*», i jo, ostres, però si jo no era *catalán*, jo era valencià, jo era d'un altre lloc. Tot aquest procés d'autopercepció de la teva ubicació també es produeix en les persones migrades i, per tant, hem de ser molt curiosos. Hem de prendre'ns-ho una mica amb calma. Els processos d'integració a vegades fins i tot són una mica inconscients, però el que sí que des de la política pública hem de ser tenaços en fer pressió per acompanyar i reforçar tots els mecanismes d'integració de la població migrada. Pensant en el mitjà termini i en el mig termini diria que la clau està en la població migrada, però sobretot en la gent jove. Als fills de la població migrada és on hem de posar el gran accent, allà és on es juga la Catalunya del futur. Ens podem preocupar moltíssim per si la gent comparteix la cultura, els valors, la llengua, etcètera, a un nivell equiparable al nostre, etcètera, però la batalla és en els fills, en els descendents. Perquè els canvis de les primeres generacions són molt més complexos, són molt més difícils. L'aprenentatge de dues llengües, etcètera, és molt complex i requereix molts esforços amb gent que potser està en condicions molt difícils de supervivència, material –vaig acabant– i en canvi això no pot ser.

Què us diria que estem fent a la Direcció General, per acabar. Tenint en compte aquests reptes, alguns són reptes macro que superen la capacitat d'una direcció general i fins i tot d'una legislatura, i són molt grans. Creiem que hi ha tres o quatre

coses a què hem de posar l'accent o bolcar els recursos que tenim. Una és en donar suport als ajuntaments i els ens locals, sobretot, i a les entitats que conformen primer les administracions de primer impacte, on es batalla tota la batalla de l'acollida, la integració i l'equiparació de drets. La inclusió està a nivell local, hem de donar-hi suport. En aquest sentit, tenim un instrument, un acord marc que serveix per finançar accions en aquest sentit per part dels ens locals. Dos, uns aliats naturals, que són el tercer sector. Els continuem recolzant, justament la Direcció General

Fitxer 21CDSI4

ha tret ja la resolució provisional. És veritat que tard, perquè van passar de IFE a drets socials i ens ha costat molt treure-la en temps i forma, però ja estem en una resolució provisional dels ajuts a la convocatòria de subvencions a les entitats. Apunto que hi ha hagut un trenta per cent més de sol·licituds de subvencions amb un pressupost prorrogat, per tant, amb la mateixa quantia de què disposàvem abans. Això ens preocupa moltíssim, perquè vol dir que hem pujat la selecció dels projectes, però que una part del teixit social no tindrà cobertura. Això ens preocupa, però farem mans i mànigues per arribar al màxim.

Volem també acompanyar millor tots els dispositius de refugi de l'Estat a Catalunya. Fem un seguiment, intentem coordinar i estem proposant instruments de coordinació amb els ens locals, el tercer sector i l'Estat perquè la informació flueixi millor i hi hagi un procés d'acompanyament millor en l'arribada d'aquests dispositius, el seu funcionament, i la sortida del dispositiu. I també volem contribuir a un relat més realista en clau positiva de la migració, perquè hi ha un desajust entre la percepció a vegades de la immigració i la realitat de la immigració. I en aquest sentit estem intervenint. Hem fet campanyes d'informació al nou Reglament d'Estrangeria que, sense ser una benedicció, aporta algunes línies de resolució d'alguns problemes, sobretot cap a la població irregular, que és un gran focus nostre, especialment la més vulnerable. Ens hem adaptat amb noves instruccions a l'elaboració d'informes i intentarem prioritzar quatre o cinc col·lectius diana de persones molt vulnerables per fer algunes intervencions perquè aquestes persones puguin regularitzar-se, perquè

tenen problemes particulars per regularitzar-se. Si voleu, ho deixo aquí i podem aprofundir més en les accions de la direcció general o altres qüestions. Quedo a la seva disposició.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor David Moya. Passem el torn de paraula als grups parlamentaris. El primer grup seria Esquerra Republicana, que va ser el grup parlamentari sol·licitant de la compareixença. Cinc minuts.

Najat Driouech Ben Moussa

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, donem la benvinguda al director general, el senyor David Moya, i també al seu equip, que l'acompanya. I dir que ens alegrem que quasi ja a més d'un any de funcionament d'aquesta legislatura, per fi, per primera vegada en aquesta comissió tenim el director general de Migracions i el seu equip, a petició, evidentment, d'Esquerra Republicana, a intentar-nos explicar quina és la feina que està fent el departament en clau d'immigració i refugi.

Li agraïm les dades que vostè ens ha presentat i li agraïm que ens situï o ens comparteixi aquesta foto de la immigració al nostre país, que quaranta per cent dels naixements actualment a Catalunya són de mares estrangeres, que tenim un repte en l'àmbit educatiu, que tenim un altre repte en l'àmbit d'educació, en l'àmbit de l'habitatge, entre altres, i també la desigualtat a la qual es veuen abocats una part d'aquesta població. Però ens hauria agradat també escoltar propostes, programes, plans, accions. I per això nosaltres volem també fer preguntes, fer preguntes sobre diferents qüestions. D'algunes, vostè n'ha parlat, però d'altres no.

Vostè ha parlat de l'acord marc que tenen amb els ajuntaments per continuar treballant tot el que té a veure amb l'acollida. Nosaltres aquí ens preguntem si vostès estan treballant, per exemple, o tenen sobre la taula, la proposta d'actualitzar la llei d'acollida. No oblidem que la llei d'acollida ja té uns anys. En el seu moment, com vostè ha dit, érem un nombre determinat d'habitants a Catalunya i avui som vuit mil. No sé, potser caldria valorar aquesta situació d'actualitzar la llei d'acollida.

Vostè ens ha parlat de la dificultat que té la població migrada, tot i tenir uns estudis acadèmics superiors amb dos punts a la mitjana, i que tenen dificultats per poder

accedir al mercat de treball i ocupar aquells llocs pels quals estan formats. Preguntem si hi ha algun diàleg amb el Departament d'Ocupació per poder fer algun pla específic per poder resoldre aquesta situació.

També preguntem com està el programa ACOL, en quin moment es troba, que dona una resposta a les entitats, als ajuntaments i, el que és més important, a les persones que es troben en situació irregular.

Vostè ens ha parlat dels joves i nosaltres preguntem com està en aquest moment el programa 360 graus. En quin moment està, si continua estant actiu.

I no hem sentit cap proposta, per exemple, per combatre tots aquests discursos d'odi que tenen com a víctima –i que en breu sentirem aquí, evidentment– a la població migrada. No ens ha parlat de cap programa específic. No ens ha explicat com poder combatre aquests relats, com poder lluitar contra l'estigma que es genera a la població i en especial en la població jove. Com podem construir aquest sentiment de pertinença d'aquests fills i filles que vostè també ens ha situat de la immigració i que, per molt que alguns es pensin que no, són igual de catalans i catalanes. I nosaltres preguntem: té el seu departament alguna proposta per poder treballar aquest sentiment de pertinença i que aquests discursos no acabin generant més mal en aquests joves?

Vostè ha parlat d'educació. Per mi l'educació és molt important i nosaltres creiem que el seu departament ha de treballar de manera lligada, coordinada i amb coordinació amb el Departament d'Educació, i per això li preguntem si estan treballant per poder combatre aquest abandonament escolar que afecta en més d'un trenta per cent la població migrada. Si vostès estan treballant, per exemple, l'assetjament escolar, que afecta en un percentatge molt elevat la població migrada i racialitzada. Si vostès estan treballant en l'àmbit de l'educació per poder analitzar situacions, per exemple, d'orientació cap a formació professional i no cap al batxillerat dels fills d'immigrants o que són, diguem-ne, catalans i catalanes i que acaben, sense ells moltes vegades voler, a formació professional. O per exemple, com és que les repeticions de les famílies dels fills de famílies migrades són les més habituals, quan la majoria dels pedagogs i experts ens recomanen que la repetició de l'alumnat, i sobretot en primària, no és la més important.

I per acabar –ja acabo, presidenta–, nosaltres, com Esquerra Republicana, vam presentar en aquest debat de política general una proposta que creiem que és una oportunitat per donar resposta al que està passant, i és un pacte de país. I es va aprovar, i agraïm que es va aprovar amb una majoria bastant àmplia a tots els grups que li van donar suport. Un pacte de país per la convivència, per la cohesió social i per una vida digna. I aquí nosaltres li volem preguntar, director general, què en pensa i què tenen proposat per poder tirar endavant aquest pacte de país. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts. Diputat Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Bon dia. Bon dia a tothom. Jo, amb tot el respecte que li tinc, senyor Moya, ni que sigui perquè som col·legues a la mateixa universitat, li diré que la seva exposició per a nosaltres ha estat una profunda decepció. Ens ha vingut a explicar una cosa que ja sabíem, amb tota una sèrie de dades que, en definitiva, tots els que estem aquí asseguts més o menys ja sabem. En canvi, quan s'ha posat a parlar de les possibles accions del seu departament, ha passat sense pena ni glòria, per dir-ho així.

Per tant, nosaltres, la primera cosa que li diré i la primera reflexió que li diré –ja sé que vostè no en té la culpa–, però quan una qüestió com aquesta, que és cabdal en el país, tan sols és una direcció general, ja és tot un símptoma, eh? Ja és tot un símptoma, perquè normalment les coses de veritat, per començar, són una secretaria, com a mínim, o més. I, per tant, ja sé que vostès no en són culpables, d'això, qui pren les decisions. Però ja és bastant simptomàtic.

La segona qüestió que us diré és que vostès parlen com si no visquessin a Catalunya. No sé com dir-ho. És a dir, parlen d'una manera molt teòrica. Que està molt bé, però que en definitiva és la realitat d'aquest país. No repetiré el que ha dit la diputada d'Esquerra Republicana, que, per cert, Déu n'hi do la canya que els ha fotut. Jo els diré que hi ha tres preocupacions molt grans. Una és la percepció. La percepció del que és la immigració. Vostè fa una comparació que és falsa. No té res a veure amb la immigració actual dels anys setanta, però res vol dir res. Per començar, perquè eren del mateix estat, eren de la mateixa cultura, la mateixa

religió, etcètera. I això avui dia no és veritat. És una variable molt gran. S'ha convertit en la variable gran. Falsa, evidentment, no hi ha cap mena de dubte, utilitzada per l'extrema dreta d'una forma, diguem-ne, horrible, però real com la vida mateixa. Per tant, s'ha d'abordar el fenomen no amb els paràmetres antics, sinó amb paràmetres nous, perquè això afecta a la convivència a tot arreu, a les escoles, quan fem discussions sobre el vel o no al vel, etcètera. Tot tipus de qüestions. El menjar, tot aquest tipus de qüestions, de què vostè ni ha parlat, són reals.

Després hi ha una cosa que no lliga gaire, que és parlar de l'alta qualificació de la població migrada i el nombre real de pobresa que existeix en aquest país. És a dir, no sé si lliga molt.

La quarta qüestió que voldria reflexionar, o com vulgui dir-ho, és com abordem el problema dels serveis socials, que és el que ens pertoca, tenint en compte que tot està xifrat exactament pel nivell de renda. I per tant, on s'acaba convertint el conflicte és precisament és en la mesura que l'Estat, que l'administració fa de la prestació social. Hem de reflexionar en com nosaltres resollem el conflicte, que a vegades no és real, però existeix des d'un punt de vista de la percepció, de qui ajudem, com ajudem i de quina manera l'ajudem, independentment de si el seu origen és d'Hongria o del Sahel o de Barcelona. Aquesta és la qüestió, perquè el conflicte sempre acaba sent aquest i, per tant, m'agradaria saber cap a on van vostès en aquest sentit.

I en darrer lloc, a mi m'agradaria que ens presentessin un programa real d'integració o de les polítiques d'integració que des de la seva direcció general ens proposen i que avui, més enllà de les bones paraules, que ja les admeto, en accions concretes ens agradaria de saber. Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Colomines. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. La diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta. Salutacions també al senyor David Moya, director general de Migracions i Refugi i qui l'acompanya, Guadalupe Moreno, subdirectora, i també el senyor Pere Cortada.

Bé, agraïm la fotografia que ens ha fet d'aquestes dades, però sí que és cert que ens agradaria entrar més a fons en determinats aspectes i ens fem força interrogants. Vostè ha parlat del creixement poblacional adreçat a persones estrangeres i ha dit això: un descens d'entrades irregulars. Si no ho he entès malament, ha dit un descens del vint-i-set per cent per la frontera sud, una tendència que també es dona a Itàlia i Alemanya. Bé, soc sincera. Jo no sé quines dades creure, perquè la majoria de fonts aquí a Espanya el 2024, diuen que les entrades irregulars van augmentar un 12,5 per cent respecte a l'any anterior. Diferents

Fitxer 21CDSI5

notícies, *El País*, per exemple, a 28 de desembre de 2024. «Espanya, rècord en entrades irregulars. La ruta argelina despunta després d'anys de certa contenció un dos-cents per cent en el cas d'arribades a les Balears». Diari *Ara*: «La immigració irregular frega el màxim històric a Espanya». Notícia del 2025. Llavors, ens agradaria saber quines fonts són aquestes de les que vostès disposen perquè la mateixa situació que és una immigració, depenent de quina font estem llegint, doncs doni tantes dades diferents, ens sobta una mica.

Després, preguntar-li quina és la procedència majoritària d'immigració de països extracomunitaris a Catalunya i les franges d'edat. I dic les franges d'edat, perquè és important. Vostè ens ha parlat de persones adultes actives al mercat laboral. Aquesta aposta pel creixement econòmic de Catalunya, del país, d'Espanya, i que serien el major gruix. Però d'altra banda, també ens està fent referència a aquesta desigualtat que existeix i que hi ha persones migrades ja en edat de jubilació, dependents. Per tant, és important saber, és a dir, quines franges d'edat estem dient i quins sectors i col·lectius hi ha on encabir-los per fer aquestes polítiques públiques amb major equitat.

Entre les seves competències com a director general teniu, i ho poseu així, incorporar la mirada transversal i interseccional de les persones migrades i refugiades en les polítiques públiques. Per tant, entenem que vostès es coordinen amb tots els departaments de la Generalitat de Catalunya. Si és així, si podria també estendre'ns més en aquesta coordinació, com s'efectua.

Tenim el focus ara mateix posat en l'antiga DGAIA, ara DGPPIA, de joves migrants, extutelats. Com valoreu aquests darrers successos? Quina lectura feu? Perquè ara, per exemple, la nova polèmica: 109 expedients a falsos migrants a Tarragona. Per tant, aquests es computaven com a menors estrangers sense referents familiars, amb un frau de 1,5 milions. Però veiem que és un frau de falsos migrants. Per tant, i podria haver passat a d'altres províncies. És a dir, quin és aquest seguiment i aquest estudi que es fa per saber què és migrat i què és no migrat.

Servei de primera acollida incidint en l'aprenentatge de l'idioma de la societat catalana. També voldria saber si aquest coneixement i aquesta acollida també és per donar a conèixer aquelles lleis que ens regeixen a Catalunya, a Espanya. Tota societat, des del dret romà, es regeix per unes normes de convivència, de conèixer les ordenances municipals, què està permès, què no. Això no és una lectura negativa. De fet, abans existien les figures dels mediadors interculturals. On estan aquestes figures? En quins municipis?

Una companya ha preguntat ja pel programa 360 graus. M'hi sumo, voldria saber on està això.

I les aules d'acollida dels nouvinguts als centres educatius. Tenim en vigència la matrícula viva i, perdoneu l'expressió, però un nen aterra a mig curs a una aula sense conèixer l'idioma. Per tant, és impossible seguir amb normalitat el ritme d'aquella aula per a aquest infant. Quin acompanyament rep i com es fa?

I...sí. No tota la immigració, s'hi ha referit, són persones vulnerables i sense qualificació, però sí que bé ha apuntat que hi ha diferències territorials. Jo voldria que acabés d'explicar també aquest punt de les diferències territorials. Ho diria perquè és el cas, per exemple, jo que conec el treball de temporada, el cas de la fruita a Lleida, Lleida ciutat, les comarques i els municipis de l'entorn. Això atreu immigració irregular, atrets per aquesta feina i que els puguin contractar, però una

vegada són aquí. Molts cops no, venen amb contracte d'origen; d'altres cops, no. Però on acaben? En situació de vulnerabilitat, pernoctant al carrer, en situació de sensellarisme. I això és fruit d'una manca de planificació i d'una manca de prèvia política institucional i de fa molts anys. I sabent-ho, cada any succeeix el mateix. Vostès, com a direcció general, entenc que també tindran algun disseny o alguna mesura, o hauran observat aquest fenomen.

I també aquesta diferenciació entre immigració en l'àmbit urbà i rural. Si també ens podria explicar una mica això. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias a los ponentes. Bien, la verdad es que hoy han venido aquí a hablar de las bondades de la inmigración ilegal i de la legalizada fraudulentamente mediante padrones fraudulentos o mediante la figura del arraigo. Y la verdad es que para justificar estas bondades de esta inmigración ha dado unos datos que no coinciden en absoluto con los datos oficiales dados ni por la Consejería ni por los ministerios. Ha apuntado que la inmigración ilegal se ha ido reduciendo en los últimos años y que ha disminuido un cuarenta por ciento en lo que va de año. Estos datos tienen trampa. Usted lo sabe y nosotros también. En el 2025, hasta septiembre, han llegado 27.472 inmigrantes por vía ilegal. Y es cierto que ha disminuido un 35 por ciento comparado con los 42.327 del 2024, pero es que en el 2021 entraron 28.729 personas de forma ilegal para el mismo periodo, lo que supuso un aumento del 51 por ciento respecto al 2020. En el 2023, entraron ilegalmente 26.540, que representa un catorce por ciento más que en el 2022. Es decir, que los números bailan alrededor de 27.000 personas ilegales entrando en el mismo periodo sin bajar. Y la realidad es que estas cifras son totalmente desproporcionadas con respecto a hace un lustro.

Los menas, todo lo contrario, van aumentando. De enero a septiembre, en el 2023, usted sabe que en Cataluña entraron 221. En el 2024, 185, y en lo que llevamos de año ya vamos por 229. O sea que los menas van aumentando. Desde que está el

señor Pedro Sánchez en la Moncloa, han entrado 370.000 personas de forma ilegal y esto supone un setenta por ciento más de lo que entraba en años anteriores.

También ha dicho que no hay relación directa entre la inmigración y la delincuencia. Bien, los inmigrantes representan un dieciocho por ciento de la población, ¿cierto? Es lo que hemos dicho, aquí en Cataluña. No obstante, suponen más del 52 por ciento de la población penitenciaria de Cataluña. Es decir, eso son datos ahora mismo extraídos, datos estadísticos semanales de la ejecución penal, o sea, del Departamento de Justicia. Según la actualización de la fecha del 24 de diciembre del 2025, la población penitenciaria es de 9.097 personas, y de estos 4.792 tienen nacionalidad extranjera. Vuelvo a repetir, más del 52 por ciento. De los reos por violación, el 62 por ciento son extranjeros. Del resto de los tipos de agresiones sexuales, se supone que el 63,9 son extranjeros. En la cárcel de jóvenes, hay 327 reclusos. De estos, 244, o sea, el 74 por ciento, son extranjeros. ¿No hay correlación? ¿En serio que no hay correlación? ¿Nos está tomando el pelo?

Bien, también ha dicho que no es cierto que consumen nuestros recursos sociales, abandonando a los catalanes que lo necesitan. Dice que esto es un tópico. Bien, la población extranjera, como ya hemos dicho, representa otra vez el dieciocho por ciento de la población total y concentra el 34 por ciento de los beneficios del ingreso mínimo vital. En zonas como Gerona, supone el 44 por ciento, el 44 por ciento de todo el ingreso mínimo vital se lo llevan extranjeros. En cuestión de Renta garantizada de ciudadanía, en el 2021, más del 42 por ciento de los que recibían la Renta garantizada de ciudadanía eran inmigrantes. Estos datos los dio el propio director general de Vivienda y de Derechos Sociales del 2021. ¿Qué porcentaje supone a día de hoy en el 2025? Porque nosotros le hemos seguido preguntando a usted y ni usted ni la consejera de Derechos Sociales les da la gana responder cuánto supone la Renta garantizada de ciudadanía en Cataluña, cuántos beneficiarios son extranjeros.

Bien, en cuestión de vivienda social, tres cuartas partes de lo mismo. Tenemos los datos del 2021, como ya he dicho, dados por el director general de Vivienda en comisión y la inmigración recibía cerca del 45 por ciento de todas las mesas de emergencias, ayudas, alquiler y vivienda social. ¿Cuánto supone a día de hoy?

Porque verá, hay más de 59.000 catalanes en una lista de espera de vivienda social a los que ustedes están pasando por encima. No sé si se da cuenta.

Estos datos revelan una dependencia desproporcionada del colectivo de extranjeros con respecto al colectivo de catalanes. También ha hablado de todo lo que trabajan y yo le voy a dar otros datos, por ejemplo, de la población marroquí. Los tenemos, también, ministerio. Solamente en Cataluña, el 27 por ciento de los hombres que están en edad de trabajar reciben prestación por desempleo. Las mujeres, son un 54 por ciento de las mujeres marroquíes que reciben desempleo aquí en Cataluña.

Bien, a mí me gustaría saber y le hago dos preguntas ahora que se me acaba el tiempo. Me gustaría saber exactamente cuánto supone de gasto en el 2025 la inmigración ilegal en cuestión de sanidad y cuando supone en cuestión de educación y otras prestaciones sociales, prestaciones sociales, subvenciones o ayudas. Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano, quan vulgui.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Jo, si m'ho permeten, començaré amb una anècdota. Tinc un amic que és estadístic i diu que les xifres subjectes a tortura acaben per confessar qualsevol cosa. Jo no les sotmetré a tortura contra, en canvi, la pràctica d'alguns grups d'aquesta cambra.

Bé, dit això, bon dia i moltes gràcies al senyor Moya i a la resta de l'equip de la seva direcció general per la seva compareixença, sobretot per la tasca quotidiana en un context gens fàcil. Volia compartir amb vostès algunes reflexions i també formular alguna pregunta. A tall de reflexió, i des de la coincidència amb bona part de les qüestions que es plantejaven, molt principalment respecte a la complexitat i la necessitat d'abordatge integral i interdepartamental, una de les qüestions que més sovint apareix al debat públic és el de la suposada substitució demogràfica, però amb un clar biaix de classe, perquè, en canvi, no se'n parla dels anomenats *expats*, persones que tenen, com deia vostè, un nivell educatiu, però també un nivell

adquisitiu més elevat que la població local, amb una normativa com la Llei Robinson, que els concedeix períodes sense tributació, que fan ús dels serveis públics i originen despeses a tota la ciutadania. I, en canvi, d'això no se'n parla. El debat públic pivota precisament entorn a persones que tenen majors dificultats i que la seva vulnerabilitat social fa que li dediquem especial atenció a aquesta comissió.

Em referiré a diverses de les qüestions a què vostè al·ludia, que, malgrat no totes tenen a veure directament amb qüestions pròpies d'aquesta comissió, sí que acaben per contribuir a aquesta vulnerabilitat social i, per tant, ens competeixen. Així, es parlava de xifres lleugerament superiors de població penitenciària d'origen estranger, quelcom que pensem que segurament no és aliè al biaix racial, als perfils de detenció que es fan servir, conscient o inconscientment, per part de les forces de seguretat. És un exemple més d'aquest cos del racisme que vostè xifrava en un 1,3 per cent del Producte interior brut. Em sembla positiu plantejar la necessitat de donar suport a entitats i ens locals, però això implica introduir modificacions en alguns programes, per exemple, vinculats a polítiques actives d'ocupació, perquè alguns ajuntaments renunciïn a programes que permeten contractacions que, a més a més, farien possible la regularització d'algunes persones precisament perquè el tardar de les convocatòries i el termini posterior, de vegades a penes un mes per formalitzar les contractacions, unit a les dificultats per reunir la documentació exigida atenent a la situació administrativa d'aquestes persones, no ho fan possible. Si es plantegen una modificació dels terminis, podem passar a l'exercici següent amb el primer trimestre per tal de no haver de donar lloc a aquestes renúncies.

Una altra de les dificultats vinculades a l'ocupabilitat: les dificultats de convalidació de titulacions acadèmiques, el que és causa directa...a mi no m'agrada parlar de sobreformació, sinó d'infraocupació de les persones, amb la frustració i les problemàtiques socials que origina que persones amb una qualificació molt elevada facin feines digníssimes i de primera necessitat, però amb menor capacitat econòmica i, per tant, amb impacte sobre la seva capacitat per atendre amb dignitat a les seves condicions de vida i molt assenyaladament en matèria d'habitatge. Com es plantegen vostès que es podria superar aquesta situació?

Una pregunta entorn a la previsió de fer un programa d'acollida català de cara al 2026. Tal i com es va aprovar la moció de polítiques antiracistes presentada pel Grup Parlamentari de Comuns i que es va aprovar el desembre de 2024, cal donar forma a les polítiques d'acollida a Catalunya per tal de donar suport a aquests processos d'inclusió de la població migrant –després m'hi tornaré a referir des d'un altre punt de vista.

Feia vostè referència al nou Reglament d'estrangeria, respecte al qual, com vostès ja saben, Comuns tenim una perspectiva crítica respecte algun dels elements. Li volia preguntar si pot precisar una mica més quins són els principals reptes que vostès consideren que planteja, així com quin impacte consideren que pot tenir a Catalunya, quines mesures es podrien adoptar per tal d'apaivagar els elements negatius d'aquest impacte.

Plantejava també la necessitat de millorar l'ajust acollida-refugi-integració per una major eficàcia, sobretot des d'una perspectiva de gestió temporal d'aquesta. Com plantegen que es podria fer possible?

Una pregunta relacionada amb el proper i probable desallotjament de l'institut B9 a Badalona. Quines previsions i actuacions preveuen fer des de la seva direcció general, tenint en compte que hi viuen més de 300 persones en exclusió residencial i que està previst el desallotjament, a més a més, promogut per l'ajuntament, encara sense data, però sembla que en breu.

Coincidim totalment en la necessitat de repensar un sistema social que té la seva eficàcia en qüestió. En això estem en aquesta comissió, en les onze iniciatives legislatives en curs que hi estan vinculades.

Esperem estar a l'alçada dels reptes que tenim en joc, però sí que voldria acabar amb una nota per a l'esperança –i amb això acabo, presidenta–. Aquest matí he participat en una activitat en un l'institut de Bellvitge amb un alumnat completament divers.

Fitxer 21CDSI6

I com sempre que participo en una d'aquestes activitats, veig que estem envoltades de gent jove, valenta, intel·ligent i amb empena. Crec molt sincerament que en elles hi ha un futur, que és la nostra obligació crear les condicions per construir juntes una Catalunya que esdevingui un bon lloc per viure totes. Comuns estem compromeses a fer-ho possible i, per tant, des d'aquesta perspectiva d'aportació constructiva, el ple compromís del nostre grup.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. I per últim, per acabar, el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Molt bé, gràcies presidenta. Bon dia a tothom. Moltíssimes gràcies al director general de Migracions i Refugi, el senyor Moya, i al senyor Cortada i la senyora Moreno que ens acompanyen avui a aquesta Comissió de Drets Socials.

Bé, jo crec que cal un debat seriós, rigorós i fora de populismes i demagògia, que l'únic que fan és sembrar odi i polaritzar la societat. Crec que és un tema prou important i, com bé comentava el director general, és un fenomen complex, molt complex, i que jo crec que l'hem de visualitzar com un repte i una oportunitat. Vostè ha explicat algunes dades que crec que desmunten alguns estereotips que es volen inocular a la societat per deshumanitzar gran part dels nostres veïns i veïnes de Catalunya. I bé, jo en aquest sentit, sí que voldria comentar... Perquè vostè ha donat algunes dades que crec que són prou importants de comentar i reflexionar-hi, perquè, per exemple, vostè parlava de l'ingrés mínim vital, que el 83 per cent va destinat als espanyols. Que jo volia també fer una puntualització. Al final aquestes ajudes van destinades a persones en situació de vulnerabilitat, al marge de la nacionalitat que tinguin. Per tant, em costa tenir debats fent aquestes separacions entre espanyols i estrangers o catalans i estrangers. Vull dir, a mi em costa perquè al final són mesures que són per ajudar a la població que està en una situació de vulnerabilitat. Però, malauradament, hem de parlar perquè aquí es donen dades aïllades que, com bé ha comentat la companya de Comuns, les dades aïllades les

podem interpretar o manipular de manera interessada, com fan en aquest cas el Grup Parlamentari de VOX.

Bé, dit això, vostè s'ha referit a l'ingrés mínim vital. Jo em referiré a la Renda garantida de ciutadania. S'ha tornat a repetir que el quaranta per cent de la Renda garantida de ciutadania és per a estrangers. Això és totalment fals, és mentida. Per molt que es repeteixi una mentida, no serà veritat. És un 22 per cent amb dades de 2023. Però insisteixo, l'utilitzen les persones que tenen una situació molt complicada. Perquè la renda garantida, entre altres coses, és una ajuda per tenir un mínim de vida digna. Aquí no estem parlant d'una ajuda per anar-se'n de vacances ni per viure a la *sopa boba*. Vull dir, és una ajuda per tenir un mínim de dignitat. Vull dir, crec que això també ha de quedar clar.

Bé, parlava també que la població estrangera aporta un deu per cent a la Seguretat Social i consumeixen un u per cent, entre altres coses perquè l'objectiu d'una persona que emigra normalment, per regla general, és guanyar-se la vida i treballar. Vull dir, aquest és l'objectiu principal, prosperar i poder sobreviure. També parlava de la salut, que en consumeixen més, evidentment, perquè tenen una franja d'edat més jove. I que tenien un *gap*, un dèficit, de cinc-cents euros menys de salari. Amb la mateixa categoria professional, la mateixa formació... Crec que això ens dibuixa una situació molt diferent de la que volen que escolti la gent i per captar alguns vots, sinó al contrari, que parteixen d'una situació de no igualtat d'oportunitats respecte a la resta de la població. Vull dir no, no al revés com volen fer veure que venen aquí i ja ho tenen tot regalat. Perquè això, a més, és totalment fals.

Bé, una mica en aquest sentit, jo sí que voldria també... Bé, ja han fet moltes preguntes els companys i companyes, diputats i diputades. Sí que a mi també m'interessaria una mica –ja s'ha preguntat, eh?–, perquè crec que els ens locals són un factor fonamental en aquest procés de primera acollida, d'acompanyament, crec que és el lloc on es pot facilitar més aquesta integració de què parlava el director general. Bé, una mica si ens pot detallar, perquè sé que hi ha qüestions concretes en aquest sentit –la figura del tècnic intercultural, etcètera–, si ens pot detallar una mica en aquest sentit, perquè crec que és molt important la feina que es fa des dels municipis en aquest sentit.

I després parlava també... Bé, ha fet una pregunta la diputada de VOX, que jo és que no deixo de sorprendre'm, perquè es nota que no ha gestionat mai, ni ha estat cap ajuntament ni a cap ens públic (*Veus de fons.*), perquè..., si us plau, estic parlant. Perquè vostè ha preguntat: «¿*Cuántas prestaciones sociales para personas irregulares?*». És que no hi ha prestacions socials per a persones en situació de irregularitat? Vull dir, la Renda garantida de ciutadania, que parlava d'aquest 22 per cent, revisi les dades, requereix 24 mesos de residència. O sigui que jo, per més que... Reitero –perdó, acabo de seguida–, per més que repeteixin mentides, no seran veritat.

I un últim apunt que volia també... El tema de VOX: delictes contra la llibertat sexual. Hi ha un informe del 2022. Li aconsello que se'l llegeixi, perquè de joves que cometen delictes contra la llibertat sexual, el perfil és un noi de nacionalitat espanyola, sense antecedents, amb una noia com a víctima, generalment coneguda pels agressors. Ho dic per la seva informació. I moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. Ara tornaria el torn de paraula en deu minuts. Com deia la diputada Ríos, s'han fet moltes preguntes...

El director general de Migracions i Refugi (David Moya Malapeira)

Tot un repte fer-ho en deu minuts. Agraïxo totes les observacions i els comentaris i segurament algunes de les crítiques són ben fonamentades i, per tant, partint d'aquesta humilitat.

En relació als detalls una mica de l'ACOL, que sortien en varies preguntes, que és un programa per a persones vulnerables. Igual que el Departament de Treball té una pila de programes massius per a milers i milers de persones, aquest és un programa molt específic per a persones en situació de vulnerabilitat i exclusió social que aporten tot un seguit de condicions. Mares amb nens a càrrec, persones que estan sense llar. És a dir, hi ha tot un seguit de condicions per donar ajuts per facilitar la seva ocupació per a entitats del tercer sector. No arriben a sis-centes persones les beneficiàries cada any, per tant, no en faria un gra massa. Qualitativament és fonamental en aquesta comissió per als temes que ens ocupen aquí, perquè aborden situacions d'extrema vulnerabilitat, però no és un mecanisme de regularització

massiu, ni molt menys. És un programa molt qualitatiu i que hem de protegir i alimentar, però no és en el seu volum una cosa extraordinària, ni que generi cap efecte crida. Llavors, està previst que, com a molt tard el 31 de març, estiguin amb l'oficina d'Estrangeria ja concedits els permisos de residència i treball, i estem amatents perquè aquesta connexió entre el Departament de Treball, que ho gestiona fonamentalment, i l'Oficina d'Estrangeria estiguin sincronitzades i es puguin optimitzar. I òbviament, algunes de les crítiques que s'han apuntat aquí sobre alguns ajuntaments que han renunciat, ens sembla una oportunitat perduda per a alguns ajuntaments no poder aprofitar-los. És veritat que a vegades els tempos i els requeriments poden variar en el temps. Voldríem que s'aprofités cadascuna de les ajudes i que aquest cobriment, a més a més, tingués una certa equitat territorial. Per tant, a favor del programa. Està en desenvolupament i, com està previst, sortiran com a molt tard el 31 del 3 del 2026. La seva dimensió és la que és i per a un col·lectiu amb unes necessitats molt concretes, taxades perfectament dins dels programes de vulnerabilitat i per aquesta raó venen finançats pel Fons Social Europeu, que vull posar de relleu.

Dos, el 360 és un programa efectivament molt important. No el gestionem nosaltres, el gestiona la DGPPIA, per tant, només en puc donar una pinzellada aquí. Creiem que és molt important, molt important. Segurament hauria de tenir més finançament per arribar a cobrir moltes més necessitats, però està vigent, està vigent pel que em consta, però no us puc donar els detalls perquè no el gestiona la meva direcció general, sinó la DGPPIA. Però sí que puc dir que estan sota la mateixa secretaria. Ara a DDSI tenim un treball conjunt amb DGPPIA i amb Joventut per coordinar-nos i posar més esforç i més focus de la feina que es fa des de Joventut –i no em pertoca dir-ho a mi–, i de les fitxes de Joventut per orientar-les i optimitzar-les també perquè reforcin els serveis i les actuacions i adrecin i canalitzin recursos cap als ajuntaments i els altres ens locals perquè puguin actuar més potentment en Joventut. Més enllà, volem col·laborar amb els diferents tècnics de Joventut i de DGPPIA, i amb el d'altres direccions generals, per ser més efectius en les polítiques que tenen a veure amb cohesió social.

En relació a quines propostes sobre els discursos de l'odi, treballem amb IFE i amb Afers Religiosos, per cert, que tenim una petita taula de coordinació per donar

resposta a tot això. I també diria no només dels discursos de l'odi, fent un seguiment també de les accions d'odi, que són encara més importants, aquelles actuacions que ja són de comissió de delictes directament contra centres, dispositius i recursos de les administracions públiques que atenen persones en situacions de necessitat. En aquest sentit, estem intentant desenvolupar eines per poder fer un seguiment i una prevenció d'aquestes actuacions. No donaré més detalls, perquè és un sistema intern de coordinació justament per prevenir aquests tipus d'actuacions. En canvi, recolzem plenament el lideratge d'IFE en el Pacte Nacional contra els discursos de l'odi, igual que les iniciatives d'aquest Parlament en aquest sentit. I, per tant, us animem a continuar treballant aquí. Sí que en l'àmbit concret de la xenofòbia i els discursos contra la immigració, sí que tenim alguna cosa més a afegir en aquest sentit. Estem reforçant els instruments en el futur contracte programa i en les nostres fitxes per posar un focus específic. La batalla serà tenir prou finançament per fer-ho, però volem donar-li una especificitat que no sigui només dins del programa general de la fitxa general d'acollida.

I en concret en l'àmbit de l'educació, continuem treballant amb la Síndica de Greuges en l'annex relatiu a l'assetjament i, sobretot, al racisme en l'àmbit escolar. Però òbviament, aquí la veu protagonista la té Educació, però hi estem amatents i col·laborant en aquest sentit perquè aquest annex tiri endavant.

Sobre el sentiment de pertinença, crec que és una qüestió molt complexa. És evident que és un dels reptes que tenim, i això ho hem de treballar amb Educació, però no només, també amb Joventut, per reforçar aquest sentiment de pertinença. No ens podem permetre que, com deia abans, una part de la població, en virtut d'alguns d'aquests discursos excloents, acabi sentint-se realment exclosa. Perquè seria molt mal negoci. Són processos que justament busquen això. Llavors, què diria? Ja també recollint una mica el que comentava des del Grup Parlamentari de Junts. Quines accions? Bé, em plantejàveu si volem actualitzar la llei d'acollida. Nosaltres hem estat esperant una mica, endarrerint la sortida, diguem-ne, dels treballs preparatoris d'un pla que abans es deia «Ciutadania i immigració», que segurament li donarem algun altre nom, però que tots coneixem com a l'activitat de planificació. Ho hem endarrerit perquè hi havia un debat sobre competències, hi havia una proposta ferma, que a nosaltres ens semblava bé i que recolzem que la Generalitat

assumeixi competències en aquest àmbit, però estàvem esperant fer el tret de sortida perquè no és el mateix amb unes competències que amb unes altres, iniciar el debat. Crec que això no es pot ajornar més i en aquests moments estem accelerant el procés per poder sortir el 2026 a un procés de consulta més ampli on puguem articular tot un debat amb el tercer sector, amb els ens locals, òbviament amb els diferents grups parlamentaris –segurament l'explicarem aquí quan ja estigui més avançat– per poder parlar de com hem de configurar l'acollida, com ha de ser la integració i allà podrem aportar algunes coses més. Però primer aquest pla s'ha de tirar endavant perquè el tenim molt caducat des de fa anys. Ho farem a partir de les competències que tenim. Si això sobre la marxa canvia, doncs ens adaptarem i feliçment que ho farem.

I en concret, sobre l'acollida, sí que voldria dir que per ara no volem modificar la llei del 2010 i el decret de 2014 –per ara–, però pot ser necessari. Volem llançar unes quantes actuacions pilot a la vegada que estem fent la reflexió entorn al pla per poder sincronitzar totes dues coses. No farem una modificació de la llei del reglament, diguem-ne de *motu proprio* si en paral·lel estem pensant com és l'acollida en un sentit més ampli en el marc del pla. Però això no ens pot endarrerir massa, ens hem de prendre els vuit o nou mesos que venen per fer aquesta reflexió i ja traduir-ho en accions.

Fitxer 21CDSI7

Què pensem de l'acollida? Que en el propi reglament hi ha encara uns instruments que hem d'explotar i hi ha l'acollida individualitzada i l'acollida especialitzada que ens poden flexibilitzar molt el que ara és una fórmula, diguem-ne, d'un menú fix per a tothom, per a tots els municipis, per a totes les realitats, per a tots els col·lectius, que a vegades no encaixa i, quan no encaixa, la gent cau i no hi pot accedir. Per tant, hem de poder fer algunes mesures una mica més a mida d'alguns col·lectius, sense deixar de banda el rigor.

Connecto en aquest punt també amb alguna pregunta que s'ha formulat en matèria d'acollida i de mòduls, com una mica perfilarem tot això. Sobre valors i sobre drets i tot

això, ja el reglament ens està dient que hi ha d'haver una formació en els processos d'acollida relacionada amb drets, valors, coneixement de l'entorn, de la llengua, etcètera. Doncs això ho estem integrant. Hem incorporat a la nostra instrucció pels ajuntaments com han de fer els informes, però també estem creant uns materials per donar pistes. Uns materials de base per als ajuntaments que tinguin menys recursos per desenvolupar ells mateixos aquests mòduls, donar-los alguns paràmetres, alguna guia de continguts de com s'ha de fer. Perquè els municipis que no tinguin tant de múscul com els municipis més grans puguin tenir una base sobre la qual alimentar el seu propi disseny d'aquests mòduls i d'aquestes formacions que, de totes maneres, el nou reglament estipula.

Sobre el Pacte de convivència i cohesió social, no tinc temps de desenvolupar-ho, però òbviament és un marc de reflexió molt interessant en el qual veiem que hi ha un encaix a algunes de les accions d'aquesta direcció general en relació a alguns projectes pilot en matèria tant d'acollida... Per cert, no he mencionat l'acollida per part de les empreses, que també estava incorporada en el reglament i que ens ha de donar també algunes eines per intervenir. Tot i que hem d'acabar de veure com ho hem de fer amb les empreses, perquè tenen dificultats.

Llavors, no puc deixar de remetre a la discussió sobre les dades que se m'ha fet des del Grup Parlamentari de VOX, però donaria només una pinzellada. Ha mencionat 4.792 persones a presons, estrangeres. D'1,5 milions d'estrangers, 4.792. Parlem del 0,03. D'acord? Llavors, si voleu, això us ho respondré, perquè tenim diverses preguntes parlamentàries. Us ho detallarem millor allà, però voldria també situar les coses en el seu just terme de volum.

I acabo amb una reflexió amb la qual iniciava la meva intervenció –i disculpeu que no pugui abordar totes les qüestions—. I és que és possible que en alguns ajuts, i ens hem de desacomplexar en dir-ho, en algunes convocatòries d'ajuts socials hi hagi una presència major de la immigració. Però com he volgut explicar aquí, això no ha de ser determinant per a la seva exclusió. És el motiu principal per la seva inclusió, perquè aquestes ajudes han d'estar indexades a necessitats. És veritat que podem tenir una discussió més a fons sobre com redissenem les ajudes perquè siguin més efectives, siguin de transició per la sortida i, per tant, màxima inclusives, però no que

siguin estructurals ni privatives només d'un col·lectiu només per la seva nacionalitat o el que sigui. Creiem que aquest no és el criteri, és el de necessitat, perquè, a més, socialment serà el més efectiu. Només volia dir això i amb això acabo.

La presidenta

Doncs moltíssimes gràcies als compareixents, al senyor Moya, al senyor Pere Cortada i a la senyora Guadalupe Moreno. Gràcies.

Donem dos minuts per al canvi de compareixents.

(Pausa.)

Compareixença d'una representació de la Fundació Maria Prats davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre el projecte artístic, cultural i inclusiu de la Fundació

357-00371/15

Bé, doncs començaríem la segona compareixença. Avui ens acompanyen membres de la Fundació Maria Prats per parlar i informar sobre el projecte artístic, cultural i inclusiu de la Fundació. Ens acompanya la seva presidenta, la senyora Chus Rosich, el seu secretari, l'Enric Gilabert, la senyora Maria Prats, honorífica, i el Xescu Canyelles, director del projecte Fundació Maria Prats. Us han informat, teniu quinze minuts per explicar el projecte. Us podeu repartir els minuts com vulgueu. Després els grups parlamentaris tindrien tres minuts. I després d'aquests tres minuts vosaltres tornaríeu a poder parlar i respondre les preguntes. Quan vulgueu.

Maria Prats Rosich

Bon dia i gràcies per ser aquí. Soc la Maria Prats Rosich. Avui parlo en nom meu i de molts joves com jo. Tenim talent, il·lusions, projectes de futur. Volem treballar, viure, estimar, créixer i ser feliços igual que tothom. Però també tenim vulnerabilitats que fan que necessitem suport per poder viure amb autonomia i seguretat. Per això som aquí, per explicar una realitat que avui és invisible.

Fitxer 21CDSI8

Però massa sovint és invisible. El fet de tindre discapacitats no ens fa diferents de la resta. Tenim altres capacitats. Gràcies de tot cor per escoltar-nos i ajudar-nos a trobar el nostre lloc al món.

Chus Rosich

Bon dia, il·lustríssims senyors i senyores diputats. En primer lloc, ens agradaria donar les gràcies per l'oportunitat d'explicar el nostre projecte. Com molt bé ha dit la Maria, avui som aquí per donar veu a un col·lectiu que gairebé mai en té. Els joves amb discapacitat lleu que, malgrat la seva capacitat, no tenen cabuda enlloc. Som la Fundació Maria Prats i treballem per garantir futur, autonomia i dignitat a joves amb discapacitat lleu que avui no troben cap lloc real on encaixar. La Fundació neix a partir de la història de la Maria. La Maria, al néixer, va patir un traumatisme cranioencefàlic que li va deixar, com a seqüela, un focus epilèptic farmacorresistent. Però també va descobrir una passió, que és la pintura. Amb esforç i talent vam crear colors disseny i va poder demostrar que podia treballar i desenvolupar-se amb autonomia malgrat tenir una discapacitat. Quan va aconseguir això, vam voler ajudar altres joves. Per això, des de la Fundació hem organitzat exposicions inclusives per a artistes amb discapacitat, de manera que puguin exposar conjuntament amb pintors professionals i això els dona un cert currículum i molta inclusió.

Vam tenir l'honor que la primera exposició ens la va inaugurar el Molt Honorable President del Parlament, el senyor Josep Rull, i el diputat Isaac Padrós. Això va ser una gran experiència per als nostres joves pintors. Aquest projecte existeix per a ells, perquè tenen talent, tenen somnis i un futur que mereix ser construït. Amb aquesta vocació neix la Fundació Maria Prats Rosich per ajudar persones amb discapacitat lleu que es troben en una situació de vulnerabilitat social i laboral. El Patronat de la Fundació està format per professionals de primer nivell en àmbits claus per al projecte: dret i economia, neurologia i salut, psicologia i educació, comunicació, gestió social i emprenedoria. Un equip sòlid, compromès i amb l'expertesa necessària per garantir la qualitat, la viabilitat i l'impacte del model que presentem avui.

La Maria és l'exemple perfecte del que nosaltres anomenem discapacitat lleu. Persones que entenen, aprenen, es responsabilitzen, treballen, somien i volen viure

la seva vida, però per condicions mèdiques o neurodivergents, no poden viure soles sense suport de proximitat, perquè una crisi o un brot de salut pot suposar un perill greu. Són persones que tenen capacitats, però també vulnerabilitats. Aquests joves poden treballar en allò que els apassiona, poden aportar valor i talent a la societat, poden crear vincles i tenir un projecte de vida, però també, com ja hem dit, poden tenir crisis, tant epilèptiques com d'altres tipus, crisis d'ansietat i de pànic, que són molt freqüents en persones amb TEA, es poden desorientar fora d'entorns coneguts, poden ser manipulats i patir abús, poden posar en risc la seva pròpia salut si no hi ha supervisió. Aquesta dualitat és clau i aquesta dualitat és la raó de ser del nostre projecte.

Quin és el buit actual? Actualment existeixen dues opcions: les residències, que són per a persones amb molta discapacitat o molt severa, i existeixen també els pisos tutelats on aquest tipus de persones no encaixen per un tema de salut. Però no existeix res pels que estan al mig. Aquesta realitat vulnera el dret d'una vida independent i una plena inclusió, que estan reconeguts en la Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat. El nostre projecte és innovador, pensat per a joves amb discapacitat lleu que no poden viure sols. No busquem encabir-los en un sistema que no els reconeix, estem construint el sistema que necessiten i que avui no existeix. Fugim del cafè per a tothom. No volem adaptar els joves al servei, volem adaptar el servei als joves.

I aquí va la nostra proposta: un projecte de *coliving* i emprenedoria comunitària. Un model innovador, replicable i sostenible per donar vida a un futur que avui no existeix. Un model pioner que respon a un buit real del sistema. Oferim suport personalitzat i centrat en la persona. Entenem que cada jove és únic, amb capacitats, interessos i ritmes diferenciats. Per això, realitzem un pla individualitzat que identifica les seves fortaleces i les seves habilitats per poder-les potenciar al màxim, així com els àmbits en què necessiten més suport. El nostre objectiu és acompanyar-los perquè desenvolupin el seu projecte de vida.

Aquest serà un espai on els residents tenen la seva pròpia intimitat. Habitacions i zones comuns amb tecnologia assistida. Compartiran vida, aprenentatge i creixement. Un model de governança participativa amb supervisió i suport de

proximitat i un seguiment mèdic i terapèutic i suport psicosocial. Participaran en tallers que promouen l'emprenedoria i el desenvolupament professional mitjançant projectes i programes de *mentoring* i formació. Formaran part d'una comunitat activa i segura i amb oportunitats i, sobretot, seran partícips del seu futur i de les seves decisions.

L'objectiu del projecte és fomentar l'autonomia real sense desarrelament familiar, impulsar el talent a través d'activitats creatives i respectant el ritme de cadascú. Volem crear un ecosistema de suport familiar, perquè deixar anar un fill amb discapacitat, que has cuidat tota la vida, també és un dol. Per això el nostre model no trenca el vincle familiar, el reforça. Oferim a les famílies la possibilitat de compartir un temps en el propi projecte. Tindran un espai on podran allotjar-se temporalment i participar de les activitats, alhora que hi haurà un suport psicològic tant per a les famílies com per als joves mentre fan aquest procés de transició. Es tracta de no deixar-los anar, és ajudar-los a volar amb seguretat, futur i fer una comunitat. Per nosaltres, el benefici més important d'aquest *coliving* és que ofereix una oportunitat única de convivència entre joves que sovint tenen dificultats per establir vincles socials. Aquí podem compartir la vida amb altres persones de la seva edat, perquè aquesta proposta està pensada per a persones d'entre 18 i 30 anys, és a dir, no els barregem. Creixeran junts, construiran junts amistats reals i se sentiran part d'un projecte comú. Per a les famílies, aquest espai representa tranquil·litat i esperança de futur. Saber que els seus fills tindran una llar que acabarà sent casa seva. Una segona família que continuarà al seu costat quan els pares ja no hi siguin.

I ens agradaria dir-vos la ubicació del projecte. El projecte, el primer *coliving*, tindrà seu i serà la seu de la Fundació. Estarà ubicat a Sant Antoni de Vilamajor. Comptem avui amb el suport directe de l'alcalde de Sant Antoni de Vilamajor, el senyor Raül Valentín del Valle, que avui també ens acompanya i dona suport al nostre projecte. Moltes gràcies.

Enric Gilabert

Gràcies, Chus.

Quant al marc legal i la justificació, actualment el sistema d'atenció presenta un buit en l'oferta per a persones amb discapacitat d'un perfil menys complex, la qual cosa

les deixa sense opcions adaptades a les seves necessitats. Aquest buit vulnera el principi d'accessibilitat, inclusió i autonomia establerts per la Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat de l'any 2006 i la nova legislació estatal.

Com bé saben, l'Estat ha creat el Fons estatal de promoció de l'accessibilitat Universal, destinat a finançar estratègies i projectes que garanteixin l'exercici ple dels drets de les persones amb discapacitat. El nostre projecte s'emmarca perfectament dins d'aquests fons i compleix els requisits per rebre'n suport. El nostre projecte, per tant, compleix la Convenció internacional, s'alinea amb els principis de l'accessibilitat universal i donarà resposta a un col·lectiu sense alternatives avui en dia.

Per tant, quines necessitats cobrirà aquest projecte? Aquest projecte el considerem indispensable perquè respondrà un buit estructural en l'atenció a les persones amb discapacitat d'un perfil poc complex que actualment no tenen opcions adaptades a la seva realitat; garanteix la plena accessibilitat i inclusió en consonància amb la Convenció Internacional i la nova Llei de drets de les persones amb discapacitat; s'ajusta als criteris del Fons estatal de promoció de l'accessibilitat universal, ja que promou entorns i serveis accessibles, afavoreix l'autonomia personal i millora la qualitat de vida d'un col·lectiu desatès; i afavoreix la sostenibilitat del sistema d'atenció en oferir una alternativa eficient i replicable que optimitza els recursos i garanteix drets fonamentals.

Per tot plegat, aquest projecte representa una oportunitat històrica per innovar en l'atenció de les persones amb discapacitat, adaptant-nos a les seves necessitats reals i respectant els seus drets. Per tot plegat, el que avui sol·licitem aquí és el recolzament institucional per impulsar aquesta iniciativa, accés a finançament a través del Fons estatal de promoció de l'accessibilitat universal i el compromís per fer d'aquest projecte un referent d'innovació i inclusió social. Que aquest model sigui reconegut com a recurs necessari i futurament integrat *dins* de la cartera de serveis. Aquest *coliving* pilot canviarà vides i es podrà replicar a tot Catalunya.

Conclusions. Avui no venim a parlar simplement d'un lloc on viure, venim a parlar d'un projecte de vida, del futur d'aquestes persones amb seguretat, d'autonomia amb suport, de somnis possibles i drets que s'han de garantir, de desenvolupar habilitats

i créixer amb sentit, de tenir una vida social real amb iguals i un lloc on sentir-se part d'un grup. Per tant, venim a parlar d'oportunitats, d'escollir, d'avançar i, sobretot, de pertànyer. Ens agrada resumir-ho amb una frase de la Maria. «El fet de tenir discapacitats no ens fa diferents dels altres. El que tenim són altres capacitats».

Moltes gràcies per donar-nos l'oportunitat de presentar el projecte de la Fundació, el nostre primer gran projecte de la Fundació Maria Prat Rosich, per escoltar-nos i fer que aquestes altres capacitats trobin un futur on florir i segur que entre tots ho aconseguirem. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies. Ara és el torn de paraula dels grups parlamentaris, en aquest cas el Partit Socialista i Units per Avançar. Diputat Mateo, quan vulgui.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, presidenta. I per començar, com no pot ser d'una altra manera, gràcies a la Maria, gràcies a la Chus Rosich, als membres de la Fundació per avui està aquí presents. I gràcies també per la seva intervenció, per compartir amb claredat la trajectòria i les activitats de la Fundació Maria Prats.

Valorem profundament la dedicació i la proximitat que mostren amb les famílies i reconeixem la importància de posar en valor les experiències vitals que la Fundació ens ha traslladat perquè aporten una perspectiva essencial sobre les necessitats reals de moltes persones. El tipus d'acompanyament que descriuiu, que combina suport emocional, orientació pràctica, ajuda per accedir a recursos, és una aportació fonamental al teixit social i contribueix a visibilitzar problemàtiques que sovint, malauradament, passen desapercebudes. I coincidim amb la necessitat d'escoltar amb atenció aquests relats de primera mà perquè ens permeten entendre millor els problemes i les barreres amb què es troben les famílies i, en conseqüència, també nosaltres així podem enriquir el debat públic amb dades i testimonis reals. I reconeixem la importància de les accions de sensibilització i formació

agafeu, ja que fomenten contextos més inclusius, redueixen l'estigma que persisteix en relació amb moltes condicions i situacions familiars molts cops. La feina de difusió serveix per acostar aquesta realitat a professionals, institucions i ciutadania en general, i això és clau per avançar cap a una societat que sigui més respectuosa, més empàtica, més coneixedora de la seva diversitat, que n'és molta i molts cops no se sap. I valorem la capacitat de la Fundació per teixir aquestes aliances i també treballar en xarxa amb altres entitats, amb professionals de la salut, amb educació, amb serveis socials. Aquestes relacions faciliten l'intercanvi d'experiències i bones pràctiques i milloren l'impacte de les actuacions dirigides a millorar la vida, la qualitat de vida d'aquestes famílies en aquestes situacions que ja hem esmentat.

I des del nostre grup, des del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, prenem nota del vostre relat, que ja coneixíem per anterioritat, i que avui heu tornat a exposar aquí, i valorem molt també la vostra presència avui aquí. Aquestes aportacions són font d'una informació valuosa que ens enriqueix i ens ajuda a comprendre millor els desafiaments socials i ens ajuda en la recerca de solucions adequades i sensibles a les realitats que comentàvem també.

També volem donar les gràcies a totes les persones que formeu part de la Fundació en el vostre dia a dia i que treballeu amb perseverança i decidida i fermament, per aconseguir els vostres objectius que avui heu estat aquí, fent una petita mostra amb el temps que us hem cedit.

I finalment transmetre-us per part del nostre grup una immensa alegria amb la notícia d'avui que ens heu compartit aquí. En el seu moment suposo que heu passat alts i baixos a situacions complicades, molts cops l'ajuda no arriba a qui vol ajudar, no pot i no ha de ser mai fàcil, però avui us volem felicitar perquè sabem que darrere d'aquest anunci, aquesta frase final de la intervenció de la Chus hi ha molt de treball i molt d'esforç. Moltes portes que s'han trucat i per tant, en aquest sentit, volem felicitar-vos a la Fundació per poder haver fet aquest anunci que ja teniu una ubicació per al futur coliving i també seu de la Fundació, i amb la part que li toca també compartir aquesta felicitació amb l'alcalde de Sant Antoni de Vilamajor, que el tenim avui aquí, també felicitar-los, en part perquè en són partícips i volem també fer-los part d'aquesta felicitació des del nostre grup parlamentari.

I sense més, doncs moltes gràcies per estar avui aquí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Mateo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom.

En primer lloc m'agradaria disculpar al diputat Isaac Padrós, que no ha pogut ser avui, però que sé que heu mantingut un diàleg sostingut i us envia tot l'escalf i el suport. I en segon lloc, agrair, doncs, a la senyora Chus Rosich, al senyor Enric Gilabert, a la senyora Maria Prats i al senyor Xesco Canyelles per la seva compareixença. I també agrair, doncs, la part que li pertoca al senyor Valentí, alcalde de Sant Antoni de Vilamajor, i a tots els que l'acompanyen per la feina incansable que feu, i crec que nosaltres estem també molt contents, sabem que és un moment especial aquesta compareixença.

De fet, volíem fer una reflexió. Quan parlem d'inclusió sovint pensem en serveis o prestacions, però vostès ens recorden que la inclusió és sobretot una manera d'entendre la vida col·lectiva i cohesionada, fent valdre totes les maneres de fer, de viure i de respectar els altres tal com són. El coliving per a persones amb discapacitat i les seves famílies que presenten és una proposta pionera al nostre país, com vostès ho han dit, que neix de la convicció que tothom ha de poder viure de manera autònoma, amb dignitat i amb vincles i teixits socials reals, i fer-ho a la seva manera, sense tenir por de no encaixar i de no ser acceptats pel simple fet de ser diferents. Aquest projecte no és un recurs assistencial, sinó una experiència de convivència plena, és un model que compartim plenament, significa passar d'un model proteccionista a un model de confiança, confiar en la capacitat de les persones per decidir, conviure i gestionar el seu entorn i construir un projecte vital propi. Per tant, valorem també el fet que aquest coliving s'ubiqui a Sant Antoni de Vilamajor, un entorn comunitari, amb suport municipal i una implicació directa del territori i per tant, els donem l'enhorabona per haver fet possible aquest pas. El coliving que han

impulsat no només ofereix un sostre, sinó un horitzó al d'una societat que creu en la llibertat personal i en la corresponsabilitat, i això, en definitiva, és construir un país des de la cohesió.

I abans de finalitzar, voldríem també fer-vos quatre preguntes per entendre millor el projecte. En primer lloc, ens agradaria preguntar, doncs, que el projecte coliving que impulsa la Fundació Maria Prats és pioner a Catalunya, quins elements del model consideren essencials perquè aquesta experiència pugui replicar-se amb èxit en altres municipis garantint el mateix equilibri entre autonomia personal i suport comunitari. També estem davant d'una col·laboració activa de l'Ajuntament, creuen que el paper del món local és clau per l'èxit d'aquest tipus d'iniciatives? I com es pot reforçar aquesta col·laboració amb la Generalitat o altres administracions? En tercer lloc, la Fundació Maria Prats destaca pel seu treball cultural i inclusiu. Com es connecta aquesta dimensió artística amb el projecte de coliving? Consideren que la creativitat pot ser també una eina d'inclusió, de cohesió dins l'espai residencial i de suport econòmic? I finalment, també ens agradaria escoltar quina valoració feu dels pressupostos personals. Seria un model que facilitaria aquesta autonomia, acompanyada de la que hem parlat, on la persona està al centre i decideix els serveis que garantirien una vida digna.

Merci.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo.

Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech, quan vulgui.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Jo també m'hi sumo, a la benvinguda, i voldria donar la benvinguda de la Fundació i en especial de les persones que ens acompanyen, la senyora Maria Prats Rosich, la senyora Chus Rosich, el senyor Enric Gilabert, i també al senyor Xesco Canyelles. De la mateixa manera que fer extensiva aquesta benvinguda també a l'alcalde Raül Valentí i a les persones que l'acompanyen aquí a la sala.

Nosaltres, des d'Esquerra Republicana, havíem tingut l'oportunitat de conèixer de ben a prop el projecte i no només el projecte, sinó i em permetran que així ho digui, la valentia, l'emoció que transmet el projecte i en especial, jo –ara ho compartia quan heu entrat amb el company Campuzano–, aquest positivisme. Jo crec que és essencial quan vols engegar un projecte o una iniciativa que també pretens que la resta de la ciutadania t'entengui, que no és fàcil, que no és fàcil que la ciutadania t'entengui, que sigui empàtica i, a més a més, que accepti també aquesta diversitat amb normalitat, i això també volia posar-ho en valor.

En la vostra exposició heu situat diferents aspectes, com per exemple els espais o, diguem-ne, que vosaltres treballeu des de l'aspecte més neurològic, psicològic, atenció social o, per exemple, comunicació. A mi m'agradaria, com a treballadora social, quan parlem d'atenció social, a què es refereixen? És una pregunta que els volia traslladar, si tenen la intenció o la voluntat d'intentar tenir una relació més directa o més de coordinació amb tots els, diguem-ne, els àmbits socials allà on vostès es situen o tenen la voluntat de teixir una aliança també amb l'Administració municipal, i en concret amb l'àmbit social.

L'altra pregunta que els hi plantejo és que vostès han situat que el projecte va adreçat o vol donar resposta als joves entre 18 i 30 anys. Jo, la meva pregunta, i després de 30 anys, què? Quina és..., quan aquests joves ja tenen 30 anys, quin és el següent pas? Quina és aquest acompanyament que entenc que es continuarà fent i ens agradaria molt poder també saber.

Nosaltres, quan vostès estaven explicant, nosaltres, almenys així ho entenien, jo m'imagino aliances, segurament que esteu treballant aliances, aliances amb entitats i el teixit del tercer sector, i també aliances en l'àmbit de l'administració, ja sigui supramunicipal, ja sigui local o ja sigui, diguem-ne, amb diputacions o Generalitat. I li volem preguntar, existeix alguna via de comunicació o contactes per poder fer aquestes aliances?

I per últim, dir que des d'Esquerra Republicana recollim el guant en la demanda que ens feu d'aquest recolzament institucional que vostès avui ens han demanat aquí i que nosaltres, evidentment, estudiarem i parlarem també amb la resta de grups per veure com podem articular aquest suport institucional que avui ens han traslladat.

I per últim, presidenta –i acabo, perquè encara em sembla que tinc un segon– dir, perdoneu, ja no tinc..., alcalde, crec que ens convidaran a venir a veure la seu com a comissió, o si no, ens autoconvidm (*rialles.*)

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta. Agraïments a tota la Fundació Maria Prats, a la senyora Rosich, Enric Gilabert, Xesco Canyelles i a Maria Prats. També l'alcalde de Sant Antoni de Vilamajor i públic assistent que avui ens acompanya.

Des de la nostra formació ja havíem tingut l'oportunitat de reunir-nos, de compartir aquest projecte, el projecte vostre, que parteix per mi d'un punt innovador perquè poseu l'accent, sempre ho hem dit, en la capacitat, en el talent i no tant –i és així, la Maria és una artista– i per tant, no tenen aquelles mancances en aquells dèficits i en aquell terme que és el de sempre, el de la discapacitat. I per tant, el talent és quan esdevé oportunitat, és quan esdevé visibilitat i és quan realment hi pot haver el reconeixement real que aquella persona individualment es mereix.

I el focus sí que heu dit, és la discapacitat lleu. Ja ho havíem compartit, Chus, en el seu moment jo t'havia adreçat alguna pregunta, i m'agrada perquè entre el públic assistent també hi ha el del trastorn d'alcoholisme fetal, jo crec que dintre de les possibilitats d'atenció a la població usuària, si d'això es podria ampliar també a d'altres perfils, és a dir, un trastorn de l'espectre autista amb una discapacitat intel·lectual lleu, un trastorn d'alcoholisme o la síndrome d'alcoholisme fetal, que podrien ser també potencials usuaris del vostre projecte.

A més a més, jo crec que aquest projecte, quan tingueu el reconeixement institucional, hi ha de ser, perquè si l'ideari és avançar en l'arrelament comunitari, en l'estratègia de desinstitucionalització, aquest projecte ho aconsegueix. I per tant, aquí també crec que això és important.

Us voldria deixar alguna pregunta. L'atenció al projecte és individualitzat i, per tant, quins perfils de professionals són imprescindibles com a equip per dur-lo a terme? Heu parlat d'usuari de 18 a 30 anys amb discapacitat intel·lectual lleu; el mateix, quin altre perfil podria ser susceptible d'acollir-se? I més enllà dels 30 anys, què? Hi ha algun altre diputada que ho ha preguntat. El nombre de places inicial i aquesta previsió futura d'estendre's a d'altres municipis, és a dir, aquest equilibri territorial que poguéssiu tindre'l en compte també, doncs, jo tiro cap a casa, no? Però és evident el tema del Pirineu i Aran i Terres de l'Ebre..., és a dir, a tota l'extensió d'arreu de Catalunya. I ens autoconvidem també a la vostra...

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

Gràcies.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias, señora Rosich, señor Gilabert, señorita Maria Prats, señor Canyelles. La verdad es que me ha surgido otra..., una emergencia, Esto es lo que pasa a veces con los grupos menos numerosos, y he tenido que atenderla y no he escuchado la exposición. No obstante, esta gravada y siempre puedo acceder a ella.

Lo que sí he podido hacer y los días antes, cuando se envió el orden del día, fue acceder a su página web, que le he echado un ojo, y la verdad es que me pareció bastante sorprendente el trabajo que hacen, no sé si hay algún centro que se dedique a hacer lo que ustedes hacen en Cataluña. La verdad es que nosotros, en principio, yo creo que en esta comisión no lo habíamos visto.

Y sí que me estuve intentando buscar el número de plazas que tenían o si tenían lista de espera o cuántas plazas más necesitan, acabo de oír que tienen la idea de ampliar el proyecto, pero sí que me gustaría saber si..., cuántas plazas necesitan y cuánto costaría hacer todo esto, ampliar las plazas para dar el servicio que necesitan dar o que ustedes consideran que pueden dar para que no quede nadie fuera.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García.

És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí. Gràcies, presidenta. Bon dia. Moltes gràcies als senyors Rosich, Gilabert, Canyelles i Prats per la seva compareixença, però sobretot per la seva tasca quotidiana, i també a l'alcalde de Sant Antoni de Vilamajor.

Voldria començar per felicitar-les per la posada en marxa d'un projecte que em consta que és molt estimat per vostès, que han treballat de valent i durant molt de temps per fer-lo possible com és aquest coliving ha assistit 24 hores per a joves

Fitxer 21CDSI10

amb altres capacitats, com molt encertadament el descriuen, i per tant, amb oportunitats per créixer, per compartir i per participar en activitats, formar, ser, autoocupar-ser, però sobretot per impulsar la seva autonomia personal al servei d'un futur ple i ric, un lloc on residir, on estudiar, on treballar... I m'hi detindré aquí per un moment perquè és cert que els centres especials de treball són una eina útil en determinades etapes i circumstàncies, però el treball en un entorn comunitari és una oportunitat no només de treballar, sinó sobretot de socialitzar amb altres persones, el que contribueix al creixement i la superació personal i, per tant, és un instrument molt útil per a l'autonomia real de les persones que, com la senyora Prats ens traslladava tan clarament, volen fer realitat les seves il·lusions, els seus projectes de futur per ser feliços. Una comunitat de vida, en definitiva, on seguir creixent com a persones i amb mitjans al servei de les necessitats de la residència i de les seves famílies, obert al barri i al municipi des del reconeixement mutu i la convivència veïnal.

Vaig tenir ocasió d'assistir a la inauguració d'una de les seves exposicions el passat mes de febrer, amb diverses modalitats artístiques, actualment en format itinerant, i la veritat és que va ser un privilegi veure com els artistes que exposaven obra, i també els que aquell dia concretament no exposaven, se sentien plenament realitzats, disfrutaven i ho volien compartir amb nosaltres des de la joia i l'alegria, però sobretot va ser molt emotiu compartir amb vostès les històries de vida al darrere d'aquelles expressions artístiques. I poder viure com se'ls cuidava, com se'ls acompanyava perquè seguissin evolucionant com a persones i com a artistes, també. No és una dimensió menor aquesta, vostès fan un ús de l'art molt interessant i molt necessari en un entorn molt estimulante de la mà, també, amb les seves famílies. Saben vostès, perquè hem tingut ocasió d'expressar-ho amb motiu de la trobada que vam mantenir fa uns mesos, que Comuns som un grup compromès amb la igualtat d'oportunitats i per tant, amb l'adopció de mesures que la facin efectiva, no des del paternalisme, sinó des del reconeixement de la condició plena de persones que prenen les seves decisions i que són protagonistes de la seva vida. Des de la convicció que la societat és rica, i si no ho fem així, ens perdem una riquesa que el que fa és empèitir-nos a la resta. La integració no és només per a les persones que estan en situació de discapacitat, sinó també per a la resta de la societat, perquè junts som més persones i també millorem i creixem.

Alguna pregunta –i amb això acabo, presidenta–, què destacaria del seu projecte i quins són els trets i elements que consideren que millor el defineixen? Quines mesures consideren que serien necessàries per garantir el seu ple desplegament? I si s'han plantejat seguir desenvolupant colivings d'aquestes característiques en d'altres indrets del país.

Reitero l'agraïment per la seva tasca i la determinació i les animo a seguir desenvolupant la mateixa i a fer possible el desenvolupament i autonomia d'aquestes persones i, de retruc, el de la resta, que també tenim capacitats diverses.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputada Lozano.

És el torn de paraula de nou, per poder respondre preguntes, 5-10 minuts., presidenta.

Chus Rosich Tell (presidenta de la Fundació Maria Prats)

Intentarem contestar-les totes. La diputada de Junts ens preguntava quins són els elements essencials. El nostre coliving es diferencia una mica del que existeix perquè posem el focus en la persona i no intentem adaptar-nos al que existeix, sinó que mirem les seves capacitats i a partir d'aquí els hi busquem projectes, projectes individuals. És a dir, si a un li agrada la cuina no el farem pintar, perquè a la millor la seva habilitat no és pintar, és fer truites de patata. Anem a veure quines són les habilitats de cadascú i a partir d'aquí dissenyem un pla.

El món local, evidentment, és clau. El fet de tenir la sort de poder anar a un municipi petit és una gran avantatge per a tots, per a la inclusió social, pel fet de poder desplaçar-se d'un lloc a un altre, de poder anar a comprar el pa i tornar, de poder participar en actes socials del municipi i crear vincles amb el municipi. Això en una ciutat gran seria una mica més difícil, el fet de...

Des del reforç de la Generalitat, a mi m'agradaria tenir tot el del món. Vostè em preguntava quin reforç? Tot el que ens puguin donar. Necessitem qualsevol tipus d'ajuda. Avui per avui hem tirat endavant aquest projecte sense cap tipus de subvenció, sense cap ajuda pública, perquè quan ets petit no existeixes. Nosaltres som una fundació de recent constitució, ens vam constituir el maig del 2024, és a dir, ara, l'any que ve farà dos anys, i com molt bé vostès saben, per exemple, des de Dincat no tens opció a subvencions fins que fa dos anys que estàs constituït. És a dir, que ens llencem a la piscina i esperem que ens vagi bé. Però és clar, des d'un esforç de les persones que ho tirem endavant, tant econòmic com de qualsevol tipus. Ens vindria bé qualsevol tipus d'ajuda, ja sigui des d'ajuda econòmica però a part, des de professionals que ens puguin oferir ajudes per pagar els professionals que han d'intervenir per portar-ho a terme, com de qualsevol altre tipus. De moment, per iniciar aquest projecte és evident que els residents tindran un cost, hauran de pagar una quota per poder estar aquí. Els donem un servei integral i, per tant, avui per avui no tenim cap altre tipus d'ajuda. Ells, com a persones amb discapacitat, tenen dret a una sèrie d'ajudes públiques personals, com la de l'ajuda per fill a càrrec, la renda

per discapacitat..., en fi, tenen en funció del grau, tenen més o menys ajudes, però res més; res més. I la majoria de famílies amb fills amb discapacitat s'han de fer càrrec de tot l'extra que suposa tenir un fill amb discapacitat. No sé si amb això he acabat de contestar el que em preguntava.

La diputada d'Esquerra em preguntava aliances. Hem vist moltes de les fundacions que existeixen al territori, hem parlat amb moltes d'elles, alguns tenen projectes propis, la majoria són pisos tutelats i són residències per a persones amb discapacitat greu. Per tant, no encaixem ni amb un ni amb un altre. Ara bé, jo espero i desitjo que si a ells els hi apareix un candidat al nostre projecte ens el derivin perquè ells no el poden cobrir. Fem coses diferents, per dir-ho d'alguna manera, i sí que espero i desitjo que hi hagin sinergies i aliances. M'agradaria molt.

Em preguntaven també què passa després dels 30 anys? No passa res. Allò és casa seva. O sigui, hem posat un tram d'edat perquè una de les coses que a mi em va sorprendre quan vaig començar a mirar què és el que existia són les residències on hi ha tots els trams d'edat barrejats. Et trobes amb gent de 18 anys i gent de 60 que s'ha fet gran allà dintre. Llavors, aquesta convivència no és el que toca. Llavors, per això tanquem un tram d'edat i agafem persones no menors de 18, els agafem majors d'edat, i fins a 30, i esperem que aquest grup es faci gran en aquest recinte, el de Sant Pere de Vilamajor. Places, n'hi ha poques, aquest és petit. Esperem que quan puguem construir la nova seu que està..., l'Ajuntament d'Arenys de Mar ens ha cedit uns terrenys per poder construir una segona fase, però això és una mica més lent. Llavors, allà potser sí que hi cabrà més gent i potser podrem ampliar una mica el tema de la discapacitat lleu. Nosaltres, us posava l'exemple de la Maria perquè la teniu Aquí, podeu veure el que fa, Són persones amb una certa autonomia –la d'ella és total– però sí que necessiten suport en algunes coses. Nosaltres avui dia no podríem absorbir trastorns de conducta, discapacitats que necessiten..., que no són prou autònoms, que necessiten més ajuda, entre altres coses perquè tenim una casa que té escales i no tenim el servei apropiat per a això.

I després una altra cosa perquè aquest grup pugui cohesionar, pugui cohesionar bé i pugui funcionar, necessitem que siguin semblants. És a dir, que siguin persones que es puguin entendre bé entre elles i crear un vincle molt fort. És a dir, evidentment

les patologies poden ser diferents, pot haver-hi un TEA pot haver-hi un SAF, pot haver qualsevol altra cosa, però d'un grau de discapacitat similar a fi de que això ens funcioni.

Això em sembla que us ho he contestat. I els altres perfils, doncs sí, el tipus de professionals dintre del Patronat comptem amb psicòlegs i psicopedagogs que donaran servei als residents, i les monitores, els monitors que contractem també han de ser persones qualificades en això. Esperem que hi hagi sempre un professional de la infermeria permanentment, nit i dia, perquè en cas d'una crisi del tipus que sigui, la pugui resoldre, tant si és un trastorn d'ansietat com qualsevol cosa, que es pugui solucionar-ho immediatament. Si la Generalitat ens pot ajudar amb els professionals seria extraordinari. El nombre de places en aquest primer projecte, no superarem les 8 o 9 places, ja ens agradaria com a residents permanents, però sí que ens agradaria..., és dir, el que us explicava jo que, com a mare ara ja, quan tu tens un fill amb una discapacitat, el dia que et donen un diagnòstic, doncs t'enfoneses i passes un dol. Però el dia que l'has de deixar anar també, perquè has treballat molt, l'has cuidat molt, has patit molt. I com el deixes anar, si l'has cuidat tant? Aleshores, però és necessari deixar-lo anar, perquè també és necessari que convisquin amb persones de la seva edat, que creïn vincles socials, que visquin en realitat. Aleshores, si aquest grup està cohesionat, doncs poden conviure millor. Com que ens dedicàvem poquets i com la Maria deia, un dia em deia: «Però mama, jo no hi vull anar a viure de seguida» perquè necessitem un temps per adaptar-nos a això. Ens agradaria començar com externs, és a dir, que vinguin al matí i se'n vagin a la tarda, i poc a poc anem entrant d'una manera molt dolça a viure definitivament, però sempre mantenint també unes places externes de persones que puguin venir al matí i marxin al vespre perquè a casa els poden cuidar o perquè tinguin una altra solució.

Replicar-ho a tot Catalunya em semblaria extraordinari, però necessitem ajuda, molta, moltíssima. Perquè nosaltres no podem anar comprant cases per tot Catalunya, és a dir, que si tenim suport institucional, nosaltres ara tenim l'experiència del que hem lluitat i del que ens ha costat i estem disposats a posar la nostra experiència a la vostra disposició perquè ens ajudeu a que n'hi hagin, *ojalà* n'hi poguessin haver a tot Catalunya, perquè estic segura que... A tot Catalunya i a tot Espanya, avui els comentava que a primera hora del matí m'ha trucat una senyora

de Múrcia per poder venir aquí, al nostre coliving, i la setmana passada vaig estar en una videoconferència amb uns senyors d'Irun desesperats, perquè no tenen cap solució i em deien «no, no, si venimos aquí!». Però escolti, és que és molt lluny, això, sí, però no en tenim un altre... És que no hi ha res més com això, perquè en un pis tutelat no hi poden ser. Ara imagineu-vos que hi ha un problema en un pis tutelat o es posen malalts, què fem? Truquem a la mama que vingui, el torni a agafar i se l'emporti cap a casa? Què farem? No és una solució. I les residències amb grans discapacitats els posem allà, si avui són autònoms, al cap de sis mesos no ho seran. És allò que diem en català, un coix, no..., un coix amb un altre coix, al cap d'un mig, és coix i mig... No sé com és això, ara m'he entrebancat, però és una cosa així, no? *(Rialles.)* Si ajuntem dos..., és clar, no? És això. I que jo sàpiga, no hi ha cap altre centre com aquest ni a Catalunya ni a Espanya. Sé que hi ha una cosa semblant a Dinamarca, però aquí no hi és, així que...

No sé si m'he deixat alguna cosa. He deixat alguna pregunta per contestar? He exhaurit el temps.

Doncs moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a la presidenta, la senyora Chus Rosich i en especial a la Maria Prats, que ho ha fet molt bé.

Moltes gràcies.

Perfecte. Donem per finalitzada la compareixença.

Fitxer 21CDSI11

Sí, deixem dos minuts, que començaríem després amb la resta de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Reiniciem la comissió. Ara és el torn dels punts següents, són sol·licituds de compareixença, que si estiguéssiu tots d'acord, faríem dos blocs, dos blocs, entrariem el 3, el 8, 9, 10 en un bloc i la sol·licitud de compareixença del punt 4, 5, 6 i 7 en un altre bloc.

(Montserrat Berenguer Messeguer demana per parlar.)

Sí? Diputada Berenguer?

Montserrat Berenguer Messeguer

Demanem votació separada del punt 4 i del punt 9 i 10.

La presidenta

El 9 i el 10 el tindriem amb el 3. Sí?

Montserrat Berenguer Messeguer

Doncs votació separada.

La presidenta

Seria el 3 per un costat, el 4 per un altre, el 5, 6 i 7 per un altre, i el 8, 9, 10 per un altre. Perfecte. Doncs comencem per... *(Veus de fons.)*

Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè presenti l'Informe de l'estat de l'educació social a Catalunya 2023 (continuació)

356-00963/15

Votacions a favor del punt 3, que és la compareixença d'una representació del Col·legi d'Educadors i Educadores sol·licitat per Esquerra Republicana. Perfecte. Vots a favor? Unanimitat *(veus de fons)*. Vots a favor? Tornem-hi, del 3. Ho hem dit bé, ho hem dit bé, unanimitat. Per tant, és unanimitat, 4, 9 més 3, 12, 14..., 15. Quinze vots a favor.

Sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió

perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen a càrrec infants o altres persones amb autisme (continuació)

356-00999/15

Anem al punt 4, sol·licitud de compareixença del secretari general de Drets Socials perquè informi sobre la situació de les famílies que tenen càrrec infants o altres persones amb autisme.

Vots a favor?

No cal?

(Remor de veus.)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora) sessió en aquest punt el PP es pot votar *(veus de fons)*. El que tu diguis. Tu vols votar a favor? Si no cau... Si ho sol·licites, que vols votar, com m'havies dit abans, es pot votar, sinó decau *(veus de fons)*.

Decau? Doncs tornem a ajuntar *(veus de fons)*.

Les propostes de resolució de VOX... Vinga, silenci. Tornem a fer la votació del punt 4 separada.

Vots a favor? Tres vots a favor.

Vots en contra? Han de ser 12 *(remor de veus.)*

Tres vots a favor, 13 en contra. Decau.

Ara votarem, sí? Votarem els punts 5, 6 i 7.

Vots a favor? Un vot a favor.

Vots en contra? *(Remor de veus.)*

Vots d'abstenció? Dos.

Ara sí, un vot a favor, 13 en contra i 2 abstencions.

**Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació
Cuidando de Ti davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió**

**perquè informi sobre la missió i les activitats de l'entitat
(continuació)**

356-01021/15

Disculpa, el 8 has demanat a banda, separat? D'acord. Passaríem a votar el punt 8, Sol·licitud de compareixença de representació de l'Associació Cuidando de Ti sol·licitat per ERC.

Vots a favor? Unanimitat.

**Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia - Centre
per la Defensa dels Drets Humans davant la Comissió de Drets
Socials i Inclusió perquè presenti l'informe "Violència i
abandonament institucional vers les persones migrants"
(continuació)**

356-01071/15

Passem a votar els punts 9 i 10, també separats. D'acord, doncs, el punt número 9 per separat, sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia - Centre de Defensa de Drets Humans, sol·licitat també per Esquerra Republicana i conjuntament amb el grup parlamentari de la CUP i Comuns.

Vots a favor? (*Remor de veus*). Tretze vots a favor.

Vots en contra? Tres vots en contra i cap abstenció. S'aprova la sol·licitud.

I per últim, el punt número 10.

**Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió
Catalana d'Acció pel Refugi davant la Comissió de Drets Socials
i Inclusió perquè presenti el seu anuari sobre la situació de l'asil
(continuació)**

356-01073/15

Vots a favor? Tretze.

Vots en contra? Cap (*remor de veus*); un.

I abstencions? Dos. Perfecte.

Passem a les propostes de resolució. La proposta de resolució del punt 11 i la 12 són el mateix tema i proposaríem acumular el debat i posteriorment hi hauria dues votacions per separat, i en un futur o després de la comissió, podríem a la mesa treballar i fer el registre d'aquesta proposta finalment conjunta si veiem que les esmenes i els punts votats tenen similituds.

Fitxer 21CDSI12

El punt 11 és Partit Popular. Començaria el Partit Popular i després Junts, perquè són aquestes dues propostes. Tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Bé, la proposta de resolució

La presidenta

Disculpa, diputada Berenguer. El punt 11, per ordre, primer va entrar la de Junts, sí, per tant, la diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta.

Primer ens agradaria fer un petit apunt, però que és bastant important. Quan parlem de talla baixa ens referim sempre a persones amb una patologia del creixement, una malaltia genètica o una displàsia esquelètica que provoca aquesta talla baixa. És a dir, com a sinònim de nanisme. En canvi, una persona de talla baixa per manca d'hormona del creixement o perquè dins la seva família les persones són de baixa alçada no té una malaltia minoritària ni una displàsia esquelètica. Cal tenir en compte que les patologies del creixement, a més de la talla baixa, comporten moltes altres problemàtiques mèdiques.

Fet aquest aclariment, aquesta proposta de resolució sorgeix d'una idea molt simple però essencial: tothom té dret a ser tractat amb respecte i a decidir com vol ser vist i reconegut. No estem parlant només d'un estat mèdic o físic, estem parlant de

persones, de vides que massa sovint han estat objecte de burla, d'explotació o de mirada paternalista. El que proposem avui és treballar per posar fi a aquesta mirada, és a dir, amb fermesa manifestem que cap cos és motiu d'entreteniment i que la dignitat humana no pot ser utilitzada com a espectacle, però també és molt més que una prohibició, és un compromís que estableix el consentiment per part de la persona i un compromís perquè les institucions garanteixin espais de treball, educació i de cultura on cadascú pugui expressar la seva voluntat i el seu talent sense obstacles.

Insistim, l'essència d'aquesta resolució és el reconeixement, reconeixement del dret a decidir, del dret a existir sense excuses, perquè la cohesió no consisteix a integrar ningú, sinó a acceptar que tots formem part d'una mateixa humanitat. La clau és treballar per la cohesió.

Quan una persona pot dir amb serenor «jo trio, jo decideixo, jo soc», la societat sencera avança, i això és el que avui defensem, una societat que respecta, que acompanya i que no permet mai més que la dignitat sigui qüestionada. Per això demanem i agraïm el suport de tots els grups i, sobretot, de les entitats que treballen en aquest àmbit pel suport que ens han donat a l'hora de treballar aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo.

Ara sí que és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Gràcies també a totes les entitats, persones, col·lectius afectats que ens han traslladat aquesta inquietud perquè puguem adreçar-nos a nivell polític una proposta de resolució.

En l'exposició de motius ja plantejàvem que les persones de talla baixa formen part d'aquest col·lectiu de les persones amb discapacitat i que a data d'avui encara continuen patint barreres físiques, socials però també institucionals i per tant, això

els dificulta el seu accés en igualtat d'oportunitats i altres drets que són bàsics com la salut, l'educació, el treball i la mobilitat. Ja van comparèixer en aquesta comissió i vam saber tots de primera mà quines són moltes d'aquestes situacions que pateixen. La proposta de resolució que plantegem té set punts. Destaquem assegurar l'aplicació del barem de mobilitat reduïda a l'hora de valoració del grau de discapacitats, i següents, com impulsar la creació d'una unitat de referència per al tractament de les displàsies esquelètiques en el sistema de salut pública de Catalunya. Així mateix, la formació específica de centres educatius i àmbits professionals sobre la realitat de les persones de talla baixa. Així mateix, com a estratègies de sensibilització, ja s'ha exposat que no pot ser objecte de burla i delictes d'odi, també de lluita contra l'estigma i de respecte.

Un dels punts més importants és l'adaptació del transport públic, els serveis digitals i altres espais d'ús públic per garantir aquesta accessibilitat de les persones de talla baixa, incloent ajuts i especificarem botoneres, màquines expenedores, alçades adequades, sols són alguns dels exemples. Això implica modificar en part la normativa d'accés a habitatge protegit pel qual es tingui en compte a l'hora de determinar aquest barem econòmic del sobrecost d'adaptació.

I després ja exposaré quines han estat les esmenes que han acceptat i la transacció formulada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer.

Per ordre dels grups parlamentaris esmenats, per ordre. PSC? Cap problema? D'acord, diputat del PSC, sí, sí. Per entrada, la primera esmena del grup PSC-Units per Avançar.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta.

Bàsicament estem totalment d'acord amb l'exposició de motius d'ambdues propostes de resolució. Val a dir que aquest Govern i aquest grup parlamentari estem plenament compromesos en assolir el més alt grau de compliment de drets

als ja efectius i d'assolir-ne de nous. Més drets per a tots i totes els ciutadans de Catalunya, i millor gestió dels mateixos. Sota aquest paradigma hem presentat esmenes amb dues propostes de resolució que, al nostre entendre –humilment, sempre al nostre entendre– milloraven els textos inicials. Malauradament, no ens han acceptat cap, però sí que m'agradaria explicar-les.

A la proposta de resolució que presenta el grup de Junts hem fet tres esmenes perquè el punt número 3, on diuen «continuar amb els programes que fomenten la inserció laboral de les persones...», perdó, on diuen vostès que parlen de plans nosaltres parlem de programes perquè vostès diuen «crear plans específics d'inserció laboral», no, nosaltres..., el que no hi han hagut mai, ni ara ni mai, perquè el que es treballa és a partir de programes, de programes de conjunt, entenem que fer plans específics segmenta la problemàtica de la discapacitat, entenem que la fa encara més invisible i que hauríem de treballar totes en el seu conjunt. I tampoc acabem d'entendre com treballaríem plans específics en aquelles persones que presenten problemes de diferents discapacitats alhora, i per això parlar de programes, enteníem que era el camí correcte. Tot i així, ja li dic, ja li avanço que votarem a favor de tota la proposta de resolució.

També parlàvem en el número 4, vostès demanaven desenvolupar campanyes de sensibilització massives. Totes i les que calgui. Ara, val a dir també que nosaltres matisàvem, en els propers anys fer noves campanyes amb els mateixos pressupostos, com a poc és una mica difícil.

I en el punt número 6 vostès parlaven d'implementar mesures d'accessibilitat adaptades per assegurar que totes les persones amb talla baixa puguin accedir als serveis públics, totalment d'acord, però nosaltres fèiem referència al Codi d'Accessibilitat aprovat pel Decret 209/2023, de 28 de novembre, en els terminis i condicions establertes a la norma. Tot i així, reitero, votarem totalment a favor de la seva proposta de resolució.

Respecte a la proposta de resolució –deixi'm una mica de temps, que haig de fer les dues alhora– del Partit Popular totalment d'acord també amb l'exposició de motius. Hem presentat esmenes, no tenim clar quines, si s'accepten o no. Tot i així, també el nostre posicionament, perquè políticament no pot ser un altre, estem totalment

d'acord amb la proposta de resolució, votarem a favor tret, malauradament, del punt número 1 de la proposta de resolució i del punt número 3, perquè ja venen legislades i reglamentades per la norma. El punt número 1 que diu «Insta el Govern a reconèixer formalment les persones de talla baixa com a col·lectiu amb necessitats específiques» val a dir, i per sort, que en aquest país, vist com funciona en segons quines comunitats autònomes, la valoració del grau de la discapacitat es porta a terme no seguint criteris del Govern, sinó seguint els criteris del Reial decret 888/2022, de 18 d'octubre, pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de discapacitat.

Tanmateix, quelcom semblant al punt número 3, que parla d'incloure representants de les entitats de persones de talla baixa al Consell d'Accessibilitat. Val a dir que el Consell de Promoció de l'Accessibilitat també està regulat per la Llei 13/2014 d'accessibilitat i pel Decret 209/2023, de 28 d'octubre, d'aprovació del Codi d'Accessibilitat de Catalunya, i que aquí, a banda de participar l'Administració pública, diferents entitats, però a nivell de federacions, val a dir que també les persones de talla baixa estan considerades dintre del col·lectiu de discapacitat física i estan federades a la Federació ECOM. Per tant, votarem absolutament i estem absolutament d'acord amb les propostes de resolució, tret d'aquests dos punts que ja venen determinats pel codi normatiu.

Moltes gràcies, i gràcies pel temps.

La presidenta

Gràcies, diputat García.

Ara sí que és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta.

Jo, en primer lloc, també voldria fer arribar un agraïment sincer a les entitats que estan en la defensa dels drets i treballen per a la defensa dels drets de les persones de talla baixa. De fet, nosaltres també, com a grup parlamentari, ens vam reunir amb ells no fa gaire temps i també vam recollir les seves propostes, però les vam

canalitzar via comissió de Salut. Tot i així, nosaltres celebrem que tant els companys de Junts per Catalunya com els companys del PP hagin recollit les seves reivindicacions i que no són reivindicacions, diguem-ne, que no surten de la normalitat i de la no discriminació d'una part de la societat. I que vagi per davant que nosaltres votarem a favor de les dues propostes, de tots els punts, però sí que lamentem que el Grup Parlamentari de Junts no ens hagi acceptat cap de les dues esmenes que hem presentat, dues esmenes que, al nostre entendre, ajudaven una mica a aterrar els punts a la part més de legislació i per això proposàvem, per exemple, en el punt 1, prohibir explícitament la contractació, promoció o finançament d'espectacles que humiliïn, denigren o explotin la imatge de les persones amb la talla baixa, assegurant que cap institució pública o esdeveniment patrocinat per l'Administració doni cabuda a aquest tipus de pràctiques. I nosaltres aquí, el que proposàvem que es pogués afegir discriminatòries, tal i com es recullen a la Llei 19/20 d'igualtat de tracte i no discriminació.

I l'altra esmena que nosaltres també presentàvem és la modificació del punt 6, que el que hem volgut és que en el punt on diu «implementar mesures d'accessibilitat», nosaltres hem incorporat recollides en el Decret 209/2023, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Codi d'Accessibilitat de Catalunya.

Dit això, nosaltres aquest cap de setmana, a Terrassa, hem estat presents també en l'acte, ens ha representat com a grup parlamentari el nostre diputat Juli Fernández, estem, diguem-ne, i compartim tots els punts de la proposta i ens hauria agradat que aquesta proposta –i veig que hi ha certa unanimitat– segurament si l'haguéssim registrat una majoria dels grups d'aquest Parlament.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech.

Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias.

Nosotros, muy brevemente, para decir que votaremos a favor prácticamente de toda la propuesta.

Con respecto a la propuesta de resolución de Junts, el punto número 1 votaremos a favor, pero vamos, prohibir los espectáculos que humillen a cualquier persona en general, o sea, no a las personas afectados por enanismo, a los que tienen Marfan, acromegalia o gigantismo, a cualquier tipo de persona que en general tenga o no tenga algún tipo de discapacidad, o tenga o no tenga algún tipo de alteración.

Con respecto al punto 2, establecer mecanismos de denuncia inmediata que permitan a cualquier ciudadano o entidad notificar la existencia de actividades o espectáculos denigrantes, aquí nos abstendremos. La gente donde tiene que ir es al juzgado si

Fitxer 21CDSI13

que se está infringiendo la ley, y ya está.

Y con el punto número..., con respecto al punto número 4, desarrollar campañas de sensibilización masivas. Vamos a ver, el dinero de los contribuyentes no está para esto. El respeto hacia las personas, tengan enanismo, tengan gigantismo, se enseña en casa y el dinero del contribuyente no está para para hacer campañas masivas a este respecto.

Y con respecto a la propuesta de resolución del Partido Popular, en el punto número 1 nos abstendremos porque, en realidad, las personas con discapacidad ya está reconocida, las necesidades específicas de cada colectivo. Y no hay, y no tiene que haber una específica para las personas con enanismo, porque si no tenemos que hacer 27 millones de propuesta de resolución, y en realidad hay una ley que ya recoge esto.

Y con respecto al resto de la propuesta de resolución, votaremos a favor y nos parece que es una propuesta de resolución que en principio tiene bastante sentido.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García.

És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns, la diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta.

Les persones amb patologies del creixement i les seves famílies enfronten nombrosos desafiaments a la nostra societat. Un dels més dolorosos és l'estigmatització i la discriminació, sovint expressada a través de burles i acudits, també d'espectacles denigrants. Jo ja sé que alguns som molt del *bombero torero* i de tot el que hi ha orquestrat al voltant, però encara que sigui un espectacle de caràcter privat crec que els legisladors i les legisladores alguna cosa tenim a dir respecte a com es protegeixen els drets i la dignitat de totes les ciutadanes sense fer cap mena de distinció. Perquè aquestes burles causen un profund dolor emocional a les persones afectades i limiten les seves oportunitats, de ben segur tenen molts més talents a part de perseguir-se en un *acoso taurino*, i permeti'm que ho digui en castellà, suportant greus faltes de respecte.

El respecte a les persones és clau per aconseguir una societat més inclusiva i respectuosa, però per fer-ho possible cal que tothom, també les persones que tenen aquest tipus de patologies, igual que d'altres col·lectius o malalties minoritàries, tinguin millores significatives en àmbits com la salut, l'accessibilitat, tant arquitectònica com la comunicativa, de mitjans de transport, tecnològica..., amb una dimensió molt ampla i la inclusió social en qüestions com l'educació o l'ocupació. Però no només cal millorar els materials, sinó que és imprescindible erradicar la discriminació i la violència simbòlica que suposen.

Recordo que la compareixença que va fer una de les entitats explicaven, per exemple, que una persona va perdre una oportunitat laboral perquè no podia arribar al polsador per comunicar que estava allà i l'obriessin i poder arribar a temps a una entrevista de treball després de no sé quantes hores de desplaçament. Per tant, no estem parlant de coses teòriques, sinó de qüestions absolutament del dia a dia. I per tant, això implica que, encara que molts d'aquestes conductes no tenen empara a la

legislació que prohibeix la discriminació per motius de discapacitat i estableix mesures per garantir aquesta accessibilitat de caràcter universal, encara hem de promoure canvis de caràcter social per garantir l'efectivitat dels drets que la normativa, com per exemple, el Codi d'Accessibilitat, ja reconeixen per a tothom i és la nostra obligació treballar per fer-ho possible, i per tant, això implica algunes accions concretes com les que fan referència a les dues propostes de resolució sobre sensibilització, amb l'organització de campanyes en escoles, empreses i mitjans de comunicació, però també amb la col·laboració amb les entitats o en matèria, com dèiem anteriorment, d'accessibilitat i de disseny de polítiques més inclusives.

Les propostes de resolució fan, per tant, jo crec que des d'un punt de vista complementari, cadascuna amb el seu accent, propostes necessàries que aborden aquesta situació, que visibilitzen el problema i que contribueixen a la justícia social. Per tant, des d'aquest punt de vista ens semblen positives les dues.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano.

Hem finalitzat tots els grups parlamentaris. Ara teníem torn de paraula de nou per dos minuts per parlar de les esmenes. Primer Junts, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies. Primer també agrair la resposta positiva de tots els diputats, però en especial el diputat del PSC per les seves esmenes i també per la voluntat de negociar-les.

La intenció de la primera i la tercera, nosaltres veiem que són bones, però francament, no milloren el text i per això mateix no les hem acceptat. I pel que fa a la segona, nosaltres proposàvem desenvolupar campanyes de sensibilització massives que destaquin la importància de respectar els drets de les persones, en canvi, vostès han proposat que es desenvolupa en els pròxims anys campanyes de sensibilització, o sigui, no estem d'acord en el fet que hi hagi un termini tan obert, que no es concreti, que no hi hagi sis mesos, tres mesos, que no ens posem

immediatament, i això creiem que és una necessitat urgent i per tant, no compartim aquest marc d'anys. Ja veurem al llarg d'aquests anys.

I pel que fa a Esquerra Republicana, també agraïm les esmenes que s'han fet, però tampoc les hem acceptat. I voldria explicar-ho, perquè en el preàmbul ja establím que el marc normatiu ha de ser, doncs, la Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides i també, com ha dit, la Llei 19/2020 d'igualtat i no discriminació i, per tant, afegir més context a unes demandes tan clares ens semblava diluir la proposta de resolució i per tant, no les hem acceptat.

Gràcies.

La presidenta

Diputada Domingo. Diputada Berenguer, dos minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bé. De les esmenes que ens ha presentat, donem les gràcies a Junts per Catalunya. Hem acceptat aquelles que d'alguna manera valor afegit per rellevància, incidir en el que significa el bon tracte i el respecte a les persones afectades. No hem acceptat aquelles en què ens demanaven la inclusió de fer-ho extensiu a la resta de malalties, perquè havent contactat el col·lectiu, la FaPaC, amb els propis afectats, representa a persones amb displàsies esquelètiques que provoquen nanisme, i la forma més coneguda és l'acondroplàsia. De displàsies n'hi ha més de 300 i totes elles qualificades com a malalties minoritàries i genètiques. Per tant, una persona simplement baixa, com pot ser una persona amb falta d'hormona del creixement, no pateix una displàsia. Per tant, ens hem limitat específicament en això.

I en conseqüència, també una de les transaccions que han fet amb el PSC, que el diputat del PSC havia esmenat molt aquell punt, però és el punt, precisament que hem transaccionat, com impulsar la incorporació efectiva de les displàsies òssies, inclosa l'acondroplàsia, dins de la xarxa d'unitats d'expertesa. Les altres esmenes creiem que es rebaixaven per contingut i aquesta sí que podia ser un valor afegit.

I quan també s'ha anomenat, vull dir-li, ha de formar part del fons, que està regulat per llei, sí, però és que van comparèixer aquí la presidenta de FaPaC, la senyora Vives, i altres representants i van dir una de les seves demandes explícites en

aquesta mateixa comissió, que era voler formar part del Consell d'Accessibilitat, si ho demanen, serà que no hi són, dic jo.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer.

Proposta de resolució sobre la defensa dels drets de les persones de talla baixa (continuació)

250-00323/15

Passaríem a fer les votacions dels sis punts de la..., començaríem per la PR de Junts, dels sis punts (*María Elisa García Fuster demana per parlar*), sí, diputada García?

María Elisa García Fuster

Sí, yo querría... A ver, que ahora me he perdido, como era esto... Sí, votación separada del punto 2 y del punto 4.

Gracias.

La presidenta

Bé, si algú més té alguna cosa a dir, si ho hem entès, separat l'1, el 2, el 4..., el 3 (*remor de veus*). A part del 2 i 4, algú més vol algun punt separat? No? Doncs la resta van junts, que per tant seria 1, 3, 5 i 6. D'acord.

Passem a votar el punt 2 d'aquesta PR (*veus de fons*). Sí, la de Junts, és el punt 11 de l'ordre del dia. D'acord.

Vots a favor del punt 2. Junts, PR de Junts perquè és el punt 11 de l'ordre del dia, i el punt 2 d'aquesta PR. Sí? Quinze vots.

Vots en contra?

Vots d'abstenció? Un. Quinze a favor, una abstenció.

Ara anem al punt 4.

Vots a favor? Quinze vots a favor.

Vots en contra?

Un vot en contra. Zero abstencions.

Ara anem a votar l'1, el 3, el 5 i el 6.

Vots a favor? Unanimitat.

**Proposta de resolució sobre el reconeixement dels drets de les
persones de talla baixa (continuació)**

250-00711/15

Passem a la següent proposta de resolució del Partit Popular. Hi ha 7 punts, 1, 3 per separat i 2, 4, 5, 6, 7 junts. Alguna cosa? No? Doncs anem a votar. Sí? El punt 1, el punt 3, aquests separats, un i un, i després la resta junts. Sí? Doncs anem a votar el punt 1 de la proposta de resolució del Partit Popular (*remor de veus*). A favor, perdó, vots a favor?

Vots en contra? Quatre? Ah, 5. En surten nou, està a favor? (*Veus de fons*). A favor. Disculpa. Gràcies per l'aclariment (*veus de fons*). Sí, no et veiem.

Deu vots a favor, 5 en contra. Vots d'abstenció? Un. Total, 16.

Passem a votar el punt 3 de la proposta de resolució del Partit Popular. Vots a favor? Unanimitat (*veus de fons*). Ai, perdó, 11.

Vots en contra? Cinc, 0 abstencions.

Ara anem a la resta, 2, 4, 5, 6 i 7.

Vots a favor? Unanimitat. Perfecte.

**Proposta de resolució sobre l'abordatge del trastorn de l'espectre
alcohòlic fetal**

250-00381/15

Passaríem al punt número 13, proposta de resolució sobre l'abordatge del trastorn de l'espectre alcohòlic, presentat pel Partit Popular.

El vicepresident

Té la paraula per tres minuts la diputada senyora Montserrat Berenguer, endavant.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, vicepresident, també al públic assistent.

Recordaran que en aquesta comissió ja van comparèixer i van traslladar-nos les seves inquietuds el SAF, l'expressió més greu del trastorn de l'espectre alcohòlic fetal, conegut com TEAF, per aquest conjunt d'afectacions que són físiques, neurològiques, del comportament de l'aprenentatge acusades per aquesta ingesta d'alcohol per part de la mare gestant durant l'embaràs, però que afectarà de per vida a tots els fills i filles nascuts en aquestes circumstàncies. Els afectats, que presenten un ampli conjunt de símptomes i afectacions en diversos graus, fa que el seu diagnòstic hagi de ser diferencial, que sigui complex molt sovint de determinar, i pugui confondre's amb d'altres que també podrien aparèixer associats. Dèficit atencional, autisme, hiperactivitat, depressió, trastorns de conducta, entre molts altres. Davant aquesta realitat i que moltes famílies porten patint-ho des de fa molt temps, hi ha dades contrastades i prou significatives que ens alerten que cal prendre mesures institucionals i que, per tant, les polítiques públiques han de prendre part a l'assumpte. I és que Catalunya no està exempta. Alguns estudis afirmen que a cada aula ara mateix hi pot haver almenys un infant afectat per TEAF, i segons l'OMS, entre un quatre i un set per cent de la població mundial està afectada per aquesta síndrome.

Amb tota aquesta proposta de resolució, que consta de 6 punts, és un punt de partida i pretén donar resposta a moltes de les qüestions que encara estan pendents, com un reconeixement oficial del SAF, del TEAF, com una malaltia crònica amb elaboració exhaustiva i acurada de protocols específics, de diagnòstic, tractament i seguiment dels afectats i, així mateix, com una necessària formació específica sobre tot aquest conjunt de trastorns d'aquest espectre per a tots aquells operadors sanitaris, docents, jurídics, agents sociosanitaris, cossos de seguretat, per tant, una resposta transversal, millorant la comprensió i el maneig de les situacions de les persones afectades i també de les seves famílies.

Incloure aquesta síndrome alcohòlica fetal i el conjunt de trastorns de l'espectre de l'alcoholisme fetal en

Fitxer 21CDSI14

els dictàmens tècnics facultatius d'aquells equips de valoració de declaració, qualificació i avaluació del grau de discapacitat i com tots sabeu, aquest reconeixement a data d'avui, amb una dependència orgànica i funcional del Departament de Drets Socials. Per tant, és un punt de partida, com he dit, és un tema que cal treballar però que hem de començar-hi.

Després ja parlaré de les esmenes i transaccions.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Ara seria el torn del grup de Junts, que ha presentat algunes esmenes, per tant, torn d'intervenció per part de la senyora Noemí Nieto.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies, vicepresident. Diputats, diputades.

Avancem que nosaltres hem presentat tres esmenes que han estat transaccionades i que compartim, doncs, l'objecte d'aquesta PR, i recordem també, com deia la diputada Berenguer, tota la compareixença de fa uns mesos en aquesta comissió i per tant, volem reafirmar que és una realitat en aquests moments que està moltes vegades invisibilitzada i, per tant, que el primer pas que hauríem de fer és reconèixer aquest diagnòstic del síndrome alcohòlic fetal sobretot, que és el més greu dels trastorns de l'espectre alcohòlic fetal, i que, com s'ha dit, afecta moltíssimes persones tant directament a aquestes persones com a tot el seu entorn familiar, i que es mereixen una atenció integral en els diferents àmbits que puguin treballar.

El primer punt d'aquesta proposta de resolució és aquest reconeixement i tenir un diagnòstic des del sistema de salut i que pogués ser exportat també a l'àmbit social, educatiu, de seguretat i, per tant, conèixer aquest diagnòstic, conèixer aquesta malaltia i conèixer totes les seves derivades i tots els seus símptomes.

En el segon –i per tant, amb l'esmena feta, aprovarem aquest punt–, el segon punt seria reconèixer que, a més a més de fer prevenció i sensibilització a les gestants durant l'embaràs i posteriorment a l'al·letament, també a les dones que poguessin, en breu, ser gestants i per tant, també, i dones amb addiccions actualment.

El tercer punt creiem que també és molt important que els equips tècnics que fan les valoracions de discapacitat coneguessin aquesta malaltia i coneguessin, com he dit, tots els seus símptomes. Per tant, també en el cas que no es plantejava en els punts de la proposta inicial, que també en els casos de quan siguin menors aquestes persones i per tant, els seus familiars més directes, també poguessin rebre ajudes i suports.

Pel que fa a la quarta i cinquena i sisena, punts que nosaltres no hem presentat esmenes, però sí que compartim que de cara a tenir dictàmens educatius hi hagi especificat aquest punt dintre de l'àmbit educatiu. En el punt també de l'àmbit de fet-ho més ampli en l'àmbit jurídic i de cossos de seguretat. I per últim, també donarem suport a impulsar la recerca científica i que a Catalunya es pugui posicionar com a referent de recerca sobre aquest diagnòstic precoç i tractaments eficaços i millora de la qualitat de vida, perquè és una malaltia que pot ser previnguda al cent per cent.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb la diputada de Najat Driouech, endavant.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresident.

Nosaltres també volem saludar les persones que ens acompanyen avui a la sala, que no fa massa temps també ens van venir aquí a explicar la situació i ens van explicar també les mancances i el llarg recorregut que ens queda per fer en aquest àmbit i que arran d'aquella compareixença, evidentment, avui tenim aquí aquesta proposta de resolució. Una proposta de resolució que nosaltres no hem presentat

cap esmena perquè evidentment compartim tots, i ens fem també nostres amb el nostre vot favorable de tots els punts.

I també voldríem recordar en aquest aspecte que fa un parell de legislatures en aquesta cambra hi va haver una persona, una diputada, que va fer un treball molt intens, molt important i segurament molt poc visible en el que fa el síndrome alcohòlic fetal i del Trastorn de l'Espectre de l'Alcoholisme Fetal, i va ser la companya Magda Casamitjana, va fer una feina prou important i que el sector també reconeix i que segurament la resta no hem pogut, o no hem continuat amb aquest llegat de la Magda i que segurament haurem de reflexionar per, també, continuar, perquè hi ha molta feina per fer, com han dit els propis experts el dia que van comparèixer, i també recollim el guant i el plaer de poder valorar quines iniciatives també podem fer.

I, evidentment, torno a reiterar el nostre vot a favor.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor vicepresidente.

Muy brevemente, para decir que nosotros, obviamente, vamos a dar apoyo a esta propuesta de resolución en toda su totalidad. He visto que han hecho cantidad de transacciones, había alguna que en principio nos parecía que no estaba completa. En cualquier caso, es una propuesta de resolución que nosotros pensamos que sin lo que requiere el Parlamento, que son unos presupuestos para poder dar ayudas a determinadas personas, no va servir absolutamente nada. No obstante, estaremos ahí, por supuesto, teniendo la mano y apoyando lo que haga falta.

Gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula la senyora Núria Lozano, endavant.

Núria Lozano Montoya

Moltes gràcies.

Estem al davant de persones que passen per situacions d'elevada complexitat, que a més a més, i com passa en alguns casos, procedeixen del sistema de protecció a la infància, es veu agreujat pel fet de que poden tenir traumes infantils i problemes de vincle. S'ha parlat de problemes d'atenció, de comprensió, aprenentatge i memòria, amb les conseqüents dificultats en la relació afectiva amb les persones més properes del seu entorn i amb un grau important de patiment de la persona afectada, el que els dificulta poder desenvolupar un projecte de vida autònom.

L'alcohol és un problema a la nostra societat. Se'n parla de determinants socials, però no de determinants comercials, i la pressió per consumir és molt forta, sobretot en determinades edats. Segur que tothom ens han fet alguna pregunta si hem rebutjat consumir del tipus «que estàs malalta?», segur que en un moment o altre hem estat destinatàries d'una pregunta d'aquestes característiques, i això és especialment important en edats molt joves amb major índex d'embarassos no desitjats, de vegades vinculats amb el consum d'alcohol, però també perquè el consum normalitzat d'alcohol pot implicar que el fetus estigui exposat quan encara no es coneix la situació d'embaràs i hi ha percentatges superiors al quaranta per cent de reconeixement per part de les dones embarassades respecte del consum d'alcohol durant l'embaràs. És cert que aquestes persones reben un important suport de les seves famílies, però no és menys cert que cal donar resposta a les seves necessitats des del sistema de serveis públics.

I entrant en el terreny de les propostes que planteja la PR, la realització de campanyes divulgatives, no només compartim la seva convinença, sinó que creiem que aquesta hauria de ser la primera mesura adoptada per tal de garantir l'eficàcia de la resta de mesures des de la conscienciació social. Però permeti'm un matís, sent positiu conscienciar a les dones, també és important conscienciar els homes, perquè la tasca preventiva no ens pertoca només a nosaltres, sinó a la societat en el seu conjunt, les criatures tenen pare i mare, generalment, si més no des d'una

perspectiva biològica. Ens sembla molt rellevant la inversió en investigació com a eina per un coneixement més exacte, però també per garantir un protocol eficaç de diagnòstic, tractament i seguiment per al seu reconeixement com a malaltia crònica a afectes de discapacitat i dependència, però també de prestacions de Seguretat Social, contribuint així a l'estabilitat econòmica d'aquestes persones, el que implica que s'inclogui el dictamen de valoració dels equips de discapacitat i dependència.

Dèiem abans que és una qüestió multidisciplinària i, per tant, això implica posar a disposició de les persones afectades i les seves famílies els recursos de tot tipus que els siguin més útils. Però sí que em vull referir a dues qüestions que, encara que no siguin pròpiament qüestió d'aquesta comissió, sí que ens acaben impactant per les conseqüències que tenen sobre aquestes persones, i amb això acabaria.

En matèria d'interior, la necessitat de fer una formació dels cossos de seguretat, en les particularitats a observar el seu tracte amb les persones afectades d'aquesta síndrome d'alguna de les manifestacions del trastorn, i en aquest sentit ens sembla molt interessant el protocol de l'Ertzaintza respecte a aquesta qüestió. I també en matèria de justícia, el protocol..., la necessitat d'un protocol d'actuació judicial amb un tracte diferenciat en la tramitació dels procediments en atenció a la seva situació de salut per afavorir la comprensió de la situació per la que travessen.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del PSC - Units per Avançar amb la diputada Mónica Ríos, endavant.

Mónica Ríos García

Bé, moltes gràcies, vicepresident.

Bé, en primer lloc, agraïm la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup Parlamentari Popular. És una inquietud i un neguit que compartim, ja que nosaltres també tenim registrada una proposta de resolució en aquest sentit, que segurament debatrem en aquesta comissió en properes jornades.

Bé, les alteracions resultants del consum d'alcohol durant l'embaràs poden incloure discapacitats físiques, cognitives, així com problemes de conducta i aprenentatge, i

sovint poden donar diverses afectacions alhora. Per tant, estem totalment d'acord que els casos s'han de valorar no només des de l'àmbit de la salut mental, sinó també tenint en compte l'elevada complexitat clínica, judicial, educativa, ètica i social, l'atenció ha de focalitzar-se, entenem nosaltres, en termes de prevenció, assistència, benestar, rehabilitació i integració a la societat de les persones amb aquest tipus de trastorns i les seves famílies.

En el punt 2 parla de prevenció, sensibilització i conscienciació. Creiem que és un punt molt important perquè els TEAF, com s'anomenen, són trastorns que són cent per cent prevenibles i evitables, per tant, crec que és important focalitzar en aquest sentit recursos en aquestes campanyes de prevenció.

També el punt 3 parla de dictàmens tècnics facultatius. Dins del barem de valoració de la discapacitat hi consta el diagnòstic de síndrome alcohòlic fetal, isomorfisme amb un codi concret.

També el punt 4 parla de dictàmens de necessitats educatives especials, establint un protocol d'educació específic per a les persones afectades desenvolupant currículums personalitzats i adaptats que facilitin una millor integració educativa i social. Estem totalment d'acord.

El punt 5, també parla d'una formació específica i s'està elaborant..., des de la Secretaria de Salut Pública s'està elaborant una formació especialitzada en aquest sentit, en aquest àmbit, en col·laboració amb tots els departaments de la Generalitat, amb nombroses persones expertes i també famílies, per precisament portar a terme aquestes formacions específiques perquè és veritat que els professionals a vegades es troben en una situació que tenen dificultats per diagnosticar-les. Per tant, és important també aportar recursos per a aquestes formacions concretes.

El punt 6, votarem favorablement a tots els punts, a excepció dels 6, que ens abstindrem, no perquè estiguem en contra, sinó per puntualitzar que el finançament de la recerca, en aquests i altres àmbits, no depèn de la Secretaria de Salut Pública, sinó de convocatòries competitives d'àmbit nacional, estatal i internacional, i la Direcció General de Recerca del Departament de Salut té competència en prioritzar i finançar convocatòries competitives a aquesta recerca. Per resumir, no es financen per malalties en concret, sinó en genèric, i paral·lelament, sí que aportem, el

Departament aporta un finançament als centres de recerca per ajudar al centre i indirectament a aquest suport a la recerca.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Ara, com que hi ha hagut esmenes presentades, per posicionar-se sobre aquestes esmenes té la paraula la senyora Montserrat Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou a tots els grups per les seves aportacions, i per les esmenes que ha presentat Junts per Catalunya han fet transacció, bé, veurem que les esmenes podríem haver fet una lectura de dir és simple qüestió de forma, però d'alguna manera, per no quedar sola amb la simple qüestió de forma, s'ha estudiat i treballat ja i aprofitant per treure això i treure el màxim partit i poder fer aquestes transaccions.

Veureu que al final hem posat afectats arreu de Catalunya, però de forma transversal, i és important perquè no era sols limitar-nos a una regió sanitària, sinó també la inclusió d'aquests infants com hem posat dins de les aules i per tant, això té implicació al Departament d'Educació i al Departament de Drets Socials i a tota la Generalitat de Catalunya.

Les campanyes de sensibilització i conscienciació és una de les esmenes quan un expressa la futura gestació, i bé, ha dit que no fa falta expressar una futura gestació, no és suficient, i més tenint en compte que prop de la meitat de tots els embarassos, sumen 121 milions cada any, no són desitjats, per tant, aquesta és una dada que ens proporciona el darrer informe del Fons de les Nacions Unides i la transacció resultant, que també està estudiada, recull precisament

Fitxer 21CDSI15

que abans s'ha comentat, ja recull la població general, per tant, la població general és tothom, homes, dones, infants. I més enllà d'això, evidentment les dones a data

d'avui són les que són mares, per tant, futures gestants durant tot l'embaràs, i també el període d'alletament, quan hi ha una ingesta d'alcohol són substàncies tòxiques i s'ha d'incloure, també veiem important incloure aquest període d'alletament.

I pel que fa a la darrera esmena que diu, se sumen les famílies en el cas de menors d'edat, pel suport a les famílies, aquest acompanyament és important, però parlem d'un diagnòstic clínic i com tot diagnòstic clínic és confidencial, per tant, una persona afectada de TEAF pot desitjar compartir-ho no amb els éssers més propers, amb la seva família, amb els seus amics o no, hi té el seu dret. Ara, evidentment, en casos de menors d'edat hi ha d'haver un acompanyament de les famílies, i per això hem incorporat el que suposava i sumava com a valor afegit a tot això.

I quant als dictàmens dels tècnics facultatius que dèiem dels centres d'atenció al discapacitat, dèiem precisament aquesta formació específica que requereixen tots els equips interdisciplinaris perquè és clar, pot haver un codi, sí, ja ho han dit l'OMS, però també hi ha el CIE 10 i per tant, els professionals que fan aquesta valoració l'han de poder conèixer per poder identificar aquest codi. Ja he dit que es poden associar altres diagnòstics, un dèficit atencional, una hiperactivitat, i cadascú té un tant per cent i hem de saber com aplicar aquest tant per cent i aquest diagnòstic i amb altres diagnòstics, perquè, ja ho hem dit que tenen diferents afectacions neurològiques del comportament i totes elles sumen.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Abans de passar a votació hi ha un... (*Ennatu Domingo i Soler demana per parlar*). Sí, Junts?

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president.

Era per anunciar la substitució de la diputada Mònica Sales, ara la substituirà la diputada Carme Renedo.

El vicepresident

Gràcies.

Ara passaríem a votació. Ja podem votar... de l'1 al 5, votació del 5 i el 6 a part, només. D'acord. Votaríem, si els sembla, els punts de l'1 al 5.

Vots a favor? Unanimitat.

Passaríem a la votació del punt sisè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? Grup socialista, abstencions.

Onze vots a favor i cinc abstencions. Onze vots a favor del punt 1 al 5 i 5 abstencions (*remor de veus*) en el punt 6.

La presidenta

D'acord. Aniríem al darrer punt...,

Proposta de resolució sobre la conversió de places de la residència per a gent gran Nostra Senyora de Ribera, a la Poble de Segur

250-00392/15

penúltim punt de l'última proposta de resolució sobre la conversió de places de la residència per a gent gran de Nostra Senyora de Ribera, Poble de Segur. Grup proponent seria Esquerra Republicana, i començaria el nostre vicepresident, diputat Viñas, tres minuts.

Gràcies.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta.

Bé, avui defensem una proposta de resolució que no només afecta el que és una institució, sinó que impacta directament en la vida de moltes persones grans i les seves famílies al municipi de la Poble de Segur. Parlem de la Residència Verge de Ribera, un centre que ha estat històricament un exemple de solidaritat i esforç col·lectiu, aixecat amb la contribució de la comunitat i amb l'objectiu de garantir una

atenció digna i de qualitat per a la vida de la gent gran. Aquest centre és un referent històric i social al municipi i la seva pèrdua tindria un impacte devastador tant per a les persones grans que hi resideixen com per als treballadors i per al conjunt de la comunitat. La titularitat pública de la residència i la seva viabilitat econòmica han estat, des dels seus inicis, una prioritat per al municipi. No obstant això, les dificultats actuals posen en risc la seva continuïtat si no es prenen mesures immediates.

Des del juliol del 2024, la gestió de la residència ha estat assignada a l'empresa Sumar, especialitzada en serveis socials i assistencials a Catalunya. La seva gestió es fonamenta en el model d'Atenció Centrada en la Persona, ACP, el qual prioritza la qualitat de vida i el benestar dels residents. Actualment, el centre compta amb 72 places, 47 de titularitat pública, 26 de titularitat privada i un centre de dia amb 25 places. Tot i els esforços per optimitzar els recursos i reduir costos, encara hi ha places vacants que posen en risc la sostenibilitat econòmica del centre. L'Ajuntament de la Pobla de Segur ha intentat, sense èxit, omplir aquestes places privades mitjançant reunions amb administracions i professionals del sector sociosanitari. Paral·lelament, aplicant mesures per millorar l'eficiència de la gestió, com la de distribució de plantes i habitacions, ajustaments de plantilla i control més estricte de les despeses. Tot i aquests esforços, la situació econòmica del municipi, amb una població de poc més de 3.000 habitants i un pressupost limitat, fa impossible assumir el dèficit generat per aquestes places buides.

Davant d'aquesta situació, la proposta que presentem insta el Govern de la Generalitat, a través del Departament de Drets Socials, a assumir en el termini d'un mes la conversió de 15 places –aquí incorporem l'esmena presentada pel grup de Comuns– de 15 places de titularitat pública. Aquest canvi permetria que més habitants del municipi poguessin accedir a la residència i garantiria la seva viabilitat econòmica a llarg termini. Aquesta mesura és imprescindible, entenem, per diverses raons. En primer lloc, les residències representen un servei essencial per a la gent gran del municipi, que en molts casos no disposa d'altres alternatives per rebre l'atenció que necessita. La conversió de places privades en públiques suposaria una millora significativa en l'accessibilitat i garantiria que cap persona gran quedi desatesa per motius econòmics.

En segon lloc, la viabilitat econòmica del centre depèn directament de l'ocupació de les seves places. Si no s'aconsegueix omplir aquestes vacants, l'Ajuntament es veurà abocat al tancament de la residència, la qual cosa suposaria la pèrdua de llocs de treball i un impacte negatiu en les famílies dels residents i en el conjunt de la comunitat.

Finalment, vull destacar que aquesta proposta no només es basa en criteris econòmics, sinó en la necessitat de preservar la dignitat i el benestar de les persones grans. Com a societat tenim, crec, que el deure de garantir que els nostres avis i àvies rebin l'atenció que es mereixen en un entorn proper i conegut i on se sentin segurs i ben atesos. Per això demano el suport de tots els grups parlamentaris a la proposta de resolució.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Viñas.

Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns, que han presentat esmenes. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí. Gràcies, presidenta.

Per Comuns la inversió en places de residències i centres de dia per dignificar l'atenció a les persones grans i en situació de dependència és una prioritat i l'hem situat amb molta força en aquest mandat, motiu pel qual ja formava part dels compromisos del nostre pacte d'investidura amb el Partit Socialista i per tant, és imprescindible donar cobertura a les necessitats de tota la població arreu del territori, A més a més, amb independència del codi postal de residència, perquè tothom tenim dret a accedir a aquests equipaments en règim d'equitat i a més a més, cal atendre molt especialment la situació en algunes zones del país, on la intensitat d'aquests serveis públics és menor que d'altres, com és el cas del municipi que ens ocupa. Un municipi on, a més a més, la seva població ha contribuït, i no poc, a fer possible un equipament com la residència i centre de dia actual, aportant i contribuint molt decididament per fer-ho possible des del compromís.

Ara bé, la proporció entre places de provisió pública i privada determinava que, donat que algunes veïnes no disposen de prou mitjans econòmics com per poder accedir a una plaça de caràcter privat, l'equipament, a més a més, estigués parcialment desocupat mentre veïnes de la ciutat no tenien accés a aquest tipus de serveis. Per tant, ens semblava assenyat plantejar modificar aquesta proporció, tot i que és cert que preferiríem que la totalitat de les places tinguessin aquesta naturalesa jurídica, però fent un exercici de pragmatisme, de realisme, ens fèiem aquest plantejament que el grup proponent, doncs, ha acceptat i, en conseqüència, ens pronunciaren favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano.

És el torn de paraula de Junts, diputada Domingo.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta.

Agraïm al diputat d'Esquerra Republicana la presentació d'aquesta proposta... Ah, és clar, perdoneu.

(Pausa.)

La presidenta

Cap problema. Rectifiquem l'ordre. Ara és el torn de paraula de la diputada del PSC - Units per Avançar.

Judit Alcalá González

Gràcies. Bon dia.

En primer lloc volem agrair al grup d'Esquerra Republicana la presentació d'aquesta proposta de resolució, i deixi'm que comenci posant en valor la feina que s'està fent des de la Residència Verge de Ribera, a la Pobla de Segur, un equipament, com deia el diputat, referent al territori, fruit de l'esforç col·lectiu i de la implicació de l'Ajuntament, de les famílies i dels professionals, que garanteixen una atenció digna i de qualitat a la gent gran del municipi.

El Govern de Catalunya reconeix plenament aquest valor social i simbòlic d'aquest centre i treballa per garantir-ne la seva continuïtat, també la seva viabilitat, i també la qualitat del servei, mantenint la titularitat pública, sense tancar també i adaptant-lo a les necessitats actuals de les persones grans. I des del nostre grup defensem un posicionament responsable, equilibrat i ajustat al territori i també a la dotació pressupostària.

El Departament de Drets Socials i Inclusió manté un compromís ferm amb l'atenció i la dignitat de les persones grans, amb una planificació territorial 2030-2040 que garanteix que cap comarca redueixi ni places tampoc i que disposin d'una oferta equilibrada. Ara bé, també cal dir-ho, que la situació econòmica de la residència no és bona, però tampoc és nova, ja porta quatre anys amb aquesta situació i el Govern actual està treballant des de l'inici de legislatura per revertir la situació d'aquest problema heretat i treballar colze a colze amb l'Ajuntament i amb l'entitat gestora Sumar per garantir la viabilitat.

Dit això, cal dir que la directora de Serveis Territorials va mantenir una reunió amb l'alcalde de la Pobla de Segur amb l'objectiu de buscar solucions conjuntes també i donar resposta a les necessitats del centre. Fruit d'aquest treball, el passat mes de setembre es va concedir cinc noves places i el Govern està treballant per canviar el canvi de criteri actual, donat que es puguin concertar places sense esperar que estiguin buits, per dir-ho d'alguna manera, fent un sistema molt més flexible i adaptat a la realitat del territori i sobretot al territori rural.

La normativa ja fa temps que estava i que hi és i que tampoc en cap moment s'ha intentat canviar, i senyor Viñas, deixi'm que li digui que els darrers anys, a nivell de places concertades no s'ha publicat, no n'hi ha hagut cap oferta a la Pobla de Segur els darrers anys, tot i que vostès també governaven, i a l'Ajuntament de Lleida també estan governant des d'Esquerra, estan vostès. Van presentar tampoc cap proposta de resolució en aquest sentit, que nosaltres també els haguessin donat suport per canviar-ho. I paral·lelament, també estem impulsant un projecte d'ampliació de la nova residència amb fons europeus, creant deu noves places de millora que encara millorarà molt més la qualitat del servei.

Dit això, lamentem que no hagin volgut negociar cap esmena ni arribar a cap mena de transacció per poder arribar a un consens molt més ampli. Dit això, estem d'acord amb el fons de la proposta de resolució, però no estem d'acord amb els tempos que ha donat la normativa i hem de ser realistes i en cap moment volem parlar i dir coses que no són, volem fer-ho amb responsabilitat i amb la veritat pel davant. Per això demanàriem el vot separat dels punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Alcalà.

Ara sí que seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta.

Agraïm al diputat Jordi Viñas d'Esquerra Republicana la presentació d'aquesta proposta de resolució sobre la conversió de places a la Residència Verge de Ribera de la Pobla de Segur. La proposta demana que el Departament assumeixi el cost de 15 places, augmentant així les places públiques de la residència per tal de garantir l'accés de la població a aquest servei tan necessari. Per tant, passàriem d'una residència que té 72 places a una que en tindria 62 places, que serien públiques. Nosaltres creiem que li hem de donar el suport i agraïm que s'hagi presentat la proposta perquè creiem que s'ha de garantir que les persones que viuen a la població de Segur, una població petita, no s'hagin de desplaçar a altres territoris per tal d'accedir a un servei essencial com aquest. Però sobretot, que també l'aspecte econòmic no sigui una limitació per poder viure amb dignitat. Per tant, votarem a favor de tots els punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo.

Ara és el torn de paraula del Partit Popular, diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta.

Entenem la necessitat que s'exposa en aquesta proposta de resolució per la gent gran, per al municipi de la Pobla i de l'entorn, però entenem des de la nostra formació política que és un tema més de fons, i us direm el perquè. Recentment vam fer un retorn a l'esmena de la totalitat dels instruments de provisió del sistema de serveis socials. Ja vam afirmar allí que l'estat del benestar està fent fallida davant unes polítiques que les mateixes forces d'esquerra han promogut, amb un excés d'externalització i privatització, sent la titularitat pública i la gestió directa residual. I de propostes de cada d'aquest tipus, malauradament, cada vegada en sorgiran més i arreu de Catalunya, perquè el model ha fallat, les seves polítiques han fallat i els hi costa acceptar-ho.

Amb tot, s'ha de ser honest i assumir quelcom. Tot i que som oposició i ens podria ser fàcil apuntar-nos en un termini d'un mes, tal com diu aquest punt

Fitxer 21CDSI16

és del tot inviable i per tant, no volem dir ni mentides ni enganyar a ningú. I després es produeix cert mercadeig. En diuen 5, després 15 places, que tant 8 com 15 les veiem insuficients. Per tant, ens sumarem quan realment hi hagi una proposta més valenta per apostar de debò, amb més places, i majoritàriament per la titularitat pública. De mentres, molletes de pa no votarem a favor. Per tant, demanarem votació separada dels punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer.

Per últim, l'últim torn de paraula, la diputada de VOX.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente.

Nosotros (*remor de veus*) votaremos a favor del primer punto. Consideramos que efectivamente, las personas... ¿Señoras del Partido Popular? Gracias. Consideramos que absolutamente toda persona mayor tiene derecho a tener una plaza de una residencia pública, pero, en cualquier caso, nosotros hemos presentado varias propuestas de resolución durante la pasada legislatura para aumentar el número de plazas de residencias, a los que Esquerra Republicana y el Partido Socialista, entre otros, votaron en contra. En cualquier caso, estaba en la mano de Esquerra Republicana aumentar el número de plazas de residencias geriátricas, pero consideraron que había cosas más importantes como la imposición lingüística, o como feminismos e igualdad, etcétera, que obviamente no sirven a las personas ni soluciona la situación que hay actualmente en el Departamento de Derechos Sociales. Hay 12.000 personas en lista de espera para una residencia geriátrica y 81.000 personas pendientes de tener una ayuda para la dependencia que ustedes han abandonado, y hay 59.000 personas viviendo en la calle, literalmente, en Cataluña a los que ustedes no han dado una respuesta de vivienda social, ni ustedes ni el Partido Socialista. Ustedes que gobernaban en la pasada legislatura con el Partido Socialista, y el Partido Socialista gobierna ahora con su ayuda. No han ofrecido ninguna solución y esto, esto, es papel mojado. Ustedes lo saben, lo sabemos todos aquí.

La presidenta

Gràcies, diputada García.

Ara, de nou, és el torn de paraula del vicepresident. Dos minuts per comentar les esmenes.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. En faré via. Són dues esmenes ràpides.

Acceptem l'esmena presentada pel grup de Comuns perquè s'ajusta més a la realitat i la necessitat real de la residència. No acceptem l'esmena del PSC, bàsicament perquè entraria en certa manera en contradicció acceptar l'esmena de Comuns i acceptar l'esmena del PSC, perquè l'esmena del PSC el que fa és parlar de seguir col·laborant, seguir explorant i, en certa manera, en aquest cas els toca ara governar i per tant, el que els hem de demanar des de l'oposició és que executin.

La presidenta

Gràcies.

Doncs passàriem a fer la votació, entenc que per separat el punt 1 i 2.

Comencem pel punt 1.

Vots a favor? Unanimitat. (*Veus de fons.*) El punt 1, vots a favor? D'acord, unanimitat, doncs.

Votem el punt 2.

Vots a favor? Vuit vots a favor.

Vots en contra?

Un vot en contra.

I abstenció? Set vots, abstenció.

Per tant, queda aprovada.

**Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la
Proposició de Llei de modificació del Reial decret legislatiu 8/2015,
pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat
Social**

270-00003/15

Aniríem al punt número 15, a l'últim punt de la Comissió. El nomenament per..., proposta per presentar a la Mesa del Congrés de Diputats la Proposició de Llei de modificació del Reial decret 8/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Seria nomenament de la ponència.

Començaríem, sí, PSC i Units per Avançar?

Mónica Ríos García

Sí, gràcies, presidenta.

Jo mateixa, Mónica Ríos.

La presidenta

Junts?

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta.

Nosaltres presentem el diputat Isaac Padrós com a ponent.

La presidenta

Esquerra Republicana?

Najat Driouech Ben Moussa

Nosaltres, presidenta, proposem el diputat Carles Campuzano.

La presidenta

PP?

Montserrat Berenguer Messeguer

Nosaltres presentem la diputada Míriam Casanova.

La presidenta

Perfecte.

Diputada de VOX?

María Elisa García Fuster

Yo misma.

La presidenta

Perfecte. I per acabar, Comuns?

Núria Lozano Montoya

Sí, jo mateixa.

La presidenta

D'acord, finalitzaríem aquí la comissió i ara començaríem l'altra convocatòria de ponència de la Llei d'infància, pel tema d'acollida.

Es passaria a votar la constitució de la ponència (*remor de veus*). D'acord. Deixem uns minuts, sí, aixequem..., finalitzem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT